

KREDSBLADET

UDGIVET AF DANMARKS LÆRERFORENING KREDS 35 OG 36. LÆRERE I HELSINGØR OG FREDENSBORG KOMMUNER

Julen og Lomborg tager livet af julemanden. Læs side 3. (Illustration: Kurt Christiansen)

Nr.5 · Dec. 2009 · 30.årg.

Helsingør Lærerforening
Danmarks Lærerforening Kreds 35
Ole Rømersvej 11, 3000 Helsingør
Tlf.49202977-giro 2100118
FAX 4976 5374
Mail: 035@dlf.org
www.kreds35.dk

Kontortider:

Mandag	9 - 13	Niels Braunstein
	13 - 15	Merete Knuhtsen
Tirsdag	8 - 9.50	Birger Lund
	11-13	Thomas Ringbro
	13-16	Henning Jensen
Onsdag	9 - 12	Niels Braunstein
Torsdag	9 - 11	Liselotte Bak
	11 - 15	Vera Sandby Hansen
Fredag	9 - 12	Henning Jensen
	10 - 13	Vera Sandby Hansen

Formand:

Vera Sandby Hansen tlf 49226332
Løntofte 23, 3070 Snekkersten

Næstformand:

Henning Jensen tlf. 49203556
Enighedsvej 6, 3000 Helsingør

Kasserer: Niels Braunstein, tlf. 49701295
Toftemosevej 18A, 3100 Hornbæk

Merete Svalgaard Knuthsen tlf.49221149
Jollen 89, 3070 Snekkersten

Lise Lotte Bak tlf. 49172009
Snerlevej 6, 3000 Helsingør

Thomas Ringbro tlf. 33257768
Stampesgade 5 st.th.m 1702 Kbh.n. V

Birger Lund tlf. 56955785
Løntofte 37B, 3070 Snekkersten

Fredensborg Lærerkreds

Danmarks Lærerforening Kreds 36
Jernbanegade 36, st.mf.
3480 Fredensborg
Tlf.48482455 - giro 5722160
FAX 48485255
Mail: 036@dlf.org
www.kreds36.dk

Kontortider:

Mandag	10,30 -16	Jørgen Cseh
Tirsdag	10,30 -16	Lars Lindstrøm
Onsdag	10,30 -16	Pille Poulsen
Torsdag	10,30 -16	Nils Wulff
Fredag	09,00 -12	Jørgen Cseh

Formanden træffes efter aftale

Formand:

Henriette Stein
Tinghusvej 10A,2.th, 3480 Fredensborg

Næstformand:

Jørgen Cseh
Sænkesøvej 3, 2970 Hørsholm

Kasserer:

Nils Wulff
Vilhelmsro 427 3480 Fredensborg

Pille Poulsen
Strynggade 6,1 tv. 2100 København Ø

Lars Lindstrøm
Florahøj 1 3480 Fredensborg

Lærerrepræsentant i skoleudvalget i Fredensborg:

Annette Hansen-Jacobsen tlf. 45175070
Egedalsskolen 2980 Kokkedal
Privatadr. Arresøvej 6, 3310 Ølsted

Kommer råd, kommer tid... ...og kvalitet

Der er brug for lærernes råd. Råd til skoleleder, bestyrelse, forvaltning og det politiske udvalg.

For det er lærerne, der er af afgørende betydning for den gode undervisning, fastslår Vera Sandby Hansen, formand for Helsingør Lærerforening

Vera Sandby Hansen:

Den nye arbejdstidsaftale skal sikre lærernes råderum. Dette råderum skal være i spil og medvirkende til, at den engagerede lærer sørger for kvaliteten i undervisningen. Dialogen mellem ledelse og lærere skal foregå i det store rum.

Der er brug for lærernes råd. Råd til skoleleder, bestyrelse, forvaltning og det politiske udvalg.

Det er lærerne, der er af afgørende betydning for den gode undervisning. Lærernes engagement. Det er der mange af os, der har haft en anelse om i rigtig lang tid, udtalt af mangan en lærer.

Det bedste er, at flere undersøgelser med videnskabeligt belæg også siger det, så de, der tidligere har tilsidesat lærernes gode råd som råd for egen vinding, må tage ved lære af disse erfaringer.

Lærerne skal præge den pædagogiske debat på skolerne. Der skal bruges tid til debatten, så vi kan levere varen: En udviklingsorienteret skole med høj faglig kvalitet. Det er det, lærerne arbejder for, men styrter rundt for at opfylde alle mulige og ikke mindst umulige krav.

Men stop op, så der bliver tid til at reflektere over opgaverne. Vær med til at sætte en anden dagsorden. Erfaring, faglig indsigt og viden, der er masser at bidrage med.

Den gode skoleleder husker, at engagementet stiger med indflydelsen, men der skal også være rum til indflydelsen. Den danske folkeskole har netop en styrke i mangfoldigheden, og man kan blive helt kommunistforskrækket, når "eksperter" fortæller om den eneste ene altså metode. Lærerne ved også, at netop metodefriheden er nødvendig for den gode undervisning. Det er her, den faglige ekspertise gør sig gældende. At kunne tilpasse undervisningen til elevernes konstellation, klassen, rummet, humøret, vejret plus alt det andet, der gør det udfordrende at arbejde som lærer, skal der være frihed til. F.eks. er ensretningen af uge-, måneds- og årsplaner ikke nødvendigvis et udtryk for kvalitet. Hvordan skal vi bruge alle disse planer? Gør de undervisningen bedre? For hvis skyld skal de laves?

Den nye arbejdstidsaftale skal sikre lærernes råderum. Dette råderum skal være i spil og med til, at den engagerede lærer sørger for kvaliteten i undervisningen. Dialogen mellem ledelse og lærere skal foregå i det store rum. Hvad virker, og hvad er det, der ikke virker. Kom frem i lyset med ideer, synspunkter og erfaringer. Få tingene på bordet og vær med til at sætte dagsordenen. Vi skal kunne stå inde for det, vi laver, men har ikke uanede mængder af tid og kræfter. Derfor skal vi vælge kvaliteten med omhu, og ikke blåøjet sige ja og javel. Måske har du et punkt til dagsordenen i pædagogisk råd?

Julemanden er en myte

Bjørn Lomborg tror ikke på klimaproblemer og fører her videnskabeligt bevis for, at heller ikke julemanden eksisterer

Bjørn Lomborg, der som profet ikke er agtet i sit eget hjemland: Konklusionen er, at hvis julemanden nogensinde deler gaver ud juleaften, er han død nu

Julen er hjerternes tid og mytternes. Men hvordan klarer de et nærmere videnskabeligt eftersyn?

For år tilbage forsøgte Spy Magazine f. eks. at undersøge, hvorvidt julemanden egentlig var en særlig rimelig antagelse. Konklusionerne kunne opsummeres i 7 enkle punkter.

Ingen kendte arter af rensdyr kan flyve. Der er dog stadig over 5 mio. uklassificerede arter, så det kan altså ikke udelukkes, at der eksisterer flyvende rensdyr, som kun julemanden har set.

Der er ca. 2 mia. børn under 18. Dog giver julemanden formentlig ikke gaver til muslimer, hinduer, jøder og buddister, så det bringer tallet ned til 378 millioner. Da der ifølge FN gennemsnitlig er 3,5 børn pr. husholdning, giver det 91,8 mio. hjem. Man må forme, at der er mindst ét godt barn pr. hjem. Julemanden har 31 timer at ar-

bejde i takket være tidszonerne og Jordens rotation. Man må formode, at han arbejder fra øst til vest. Det betyder, at julemanden har ca. 1/1000 sekund til at komme ned og op gennem skorstenene med gaverne.

Hvis man antager, at alle huse er distribueret ligeligt over hele Jorden, giver det en gennemsnitsafstand på 1,2 km mellem to husstande. Det betyder, at julemanden skal bevæge sig ca. 3000 gange hurtigere end lyden.

Hvis hvert barn blot får en mellemstørrelse legoæske, betyder det, at slæden skal indeholde 312.300 ton (ikke inklusive julemanden, der selv er temmelig overvægtig). Dette ville kræve 2 millioner rensdyr, hvilket ville forøge vægten yderligere.

353.000 tons, der bevæger sig med 1000km/sekund giver en formidabel luftmodstand. Faktisk i samme størrelse som den, der møder et tilbagevendende rumskib. De forreste rensdyr skal hver absorbere 14,43 quinttrillioner joule/sek. Kort sagt, de vil øjeblikkelig blive fortæret af flammer, hvilket vil udsætte rensdyrene bag dem for samme kræfter, mens man vil høre et øredøvende supersonisk brag. Hele rensdyrspanDET vil blive pulveriseret i løbet af 4/1000 af et sekund. Julemanden vil samtidig være udsat for en centrifugalkraft 17.000 større end Jordens tyngdekraft.

Konklusionen er, at hvis julemanden nogen siden deler gaver ud juleaften, er han død nu.

Julemanden forsøger at overleve som gademusikant, men Bjørn Lomborgs videnskabelige bevis på, at han er „non-existing“, tager alligevel livet af ham

Med læringsmiljøet i centrum

„Nyt fra Helsingør Lærereforening“ er skrevet af formanden, Vera Sandby Hansen

*Vera Sandby Hansen:
Til IT- gruppens forslag måtte det konstateres, at der kunne ønskes en mere præcis kalkule vedr. udgifterne til projektet. Der er afsat mange penge til formålet, og vi skylder politikerne, at pengene bruges optimalt*

Fra opfølgingsdagen om lærermiljøet

Kredsstyrelsen deltog den 10. november på LO-skolen i en opfølgingsdag om læringsmiljøet. Der var lagt op til drøftelse af den nedsatte IT-gruppens arbejde omkring udviklingen af IT-området og kompetenceudviklingen. Til IT- gruppens forslag måtte det konstateres, at der kunne ønskes en mere præcis kalkule vedr. udgifterne til projektet. Der er afsat mange penge til formålet, og vi skylder politikerne, at pengene bruges optimalt. HLF har opfordret til, at økonomien ses ekstra igennem bl.a. for at forhindre, at skolerne får en stor vedvarende merudgift. Skolernes budgetter er så stramme, at et voksende elforbrug, forsikrings- og vedligeholdelsesudgifter til IT-udstyr hurtigt kan give økonomiske problemer.

Det er kredsstyrelsens holdning, at man selvfølgelig skal kunne efterleve kravene om IT's integrering i undervisningen. Der er store udviklingsmuligheder, som selvfølgelig skal udnyttes til fulde. Vi tror på, det gøres bedst, ved at skolerne får en IT-udbygning, der tager udgangspunkt i skolens nuværende niveau. Fx når de interaktive tavler sættes op, så er man også nogenlunde klar til at bruge dem.

Det skal også sikres, at udstyret fungerer stabilt i hverdagen, og man skal kunne få hjælp til det tekniske, inden for rimelig tid.

Vi tror også, at får skolerne opdelt indkøbene i trin, vil der være mulighed for at rette op på eventuelle fejltagelser undervejs og desuden at følge med og få det nyeste udstyr. Der burde i øvrigt fra politisk side tages stilling til, hvordan skolernes økonomi fremover skal

kunne klare at holde udstyret ajour. Det er en ny merudgift, der til stadighed vil være voksende, og de nuværende afsatte midler kan man ikke forvente vil kunne dække fremtidens behov.

Pædagogisk Udviklingscenter stod for oplægget til kompetenceudviklingen. Man har været rundt på skolerne og spurgt, hvad skolens behov har været. Det kan være udmærket at finde et fælles behov for skolevæsenet. Man skal bare ikke glemme, at langt de fleste efteruddannelsesmidler i de sidste år har været brugt til linjefagsuddannelser, dansk som andet sprog m.v.

Det betyder, at der er et rigtigt stort behov for, at kurser inden for andre områder også tilgodeses. Det er hårdt tiltrængt, at den enkelte skole kan prioritere efteruddannelse ud over det centrale bestemte.

Til spørgsmålet om kompetenceudvikling er det kredsstyrelsens holdning, at midlerne skal fordeles over flere år, således at kompetenceudviklingen ikke betyder "falske lærerstillinger". Hvis man ønsker at bruge 12 mio. til ekstra kompetenceudvikling, kan en fordeling over tre år hindre alt for store udsving i behovet for lærere.

Rådene, holdningerne fra dagen skal behandles i Børne- Ungeudvalget sidst i november.

Man enedes sluttelig om, at man roligt kan igangsætte en udbygning af skolernes opkoblingsmuligheder. Det er trods alt forudsætningen for, vi kommer videre, og det uanset hvilken implementeringsmodel, der vælges.

Tilbage står stadig alle de mange ønsker om nye og moderne læringsmiljøer, hvilket tidligere blev prioriteret højere end udviklingen af IT-området.

Denne del af "kagen" er heller ikke fordelt endnu.

Forhandlinger

Der er holdt et møde om regulering af Helsingørtillægget. Det blev aftalt, da vi indgik aftalen om tillægget, at det skulle reguleres i efteråret. Vi har endnu ikke tilstrækkeligt præcise tal og må vente med resultatet.

Samtidig har vi drøftet, hvordan de 1,25% nye lokallønsmidler skal fordeles. Denne aftale skal være færdig den

31. januar, og pengene skal udløses 1. april. Foreløbig er vi enige med forvaltningen om, at vi skal forhåndsaf tale på beløbet. Det vil sige, at beløbet ikke tillægges skolepuljen, men at alle får samme tillæg ud af disse midler.

Medlemsmøder

Der har været afholdt møder for Børnehaveklasselederne og Skolebibliotekarerne.

På mødet med bibliotekarerne blev der samlet op fra de forskellige aftaler på skolerne. For nogle har det været en hård nyser at blive mødt med mistænkelighed omkring tidligere tiders arbejdsindsats. Man er blevet mødt med kravet om at lave det samme arbejde til betydeligt færre timer. Det har kunnet opleves som om, at bibliotekarerne skulle gøres til prygelknaben. Samtidig kan det også konstateres, at arbejdsopgaverne er blevet aftalt på en fornuftig og positiv måde på andre skoler. Det er klart, at erfaringerne fra planlægningsperioden i år giver anledning til en revurdering af måden, biblioteksarbejdet skal aftales på.

For børnehaveklasselederne fylder det meget, at deres forberedelsesfaktor er lavere end lærernes, og klasselærerak korden endda er indeholdt heri. Dette skyldes ikke den nye arbejdstidaf tale, for sådan var det også i den tidligere aftale. En fuldtidsansat bh.klasseleder havde 320 timer i forberedelsespuljen, og lærernes var 375. Denne arbejdstidaf tale skulle være resurseneutral, og det ville give øgede udgifter at forhøje bh.klasseleder forberedelsesfaktor. Men da børnehaveklassen er blevet obligatorisk, og der er kommet nye opgaver, vil det være oplagt til næste overenskomst at tage forholdet op og stille krav om de samme vilkår, som lærerne har.

Det blev i øvrigt aftalt, at HLF arbejder på at arrangere et møde i foråret med Pia Jessen, der er formand for børnehaveklasseforeningen.

Medlemskursus

HLF's medlemskursus afholdes 12.-13. marts på hotel Frederiksdal, Lyngby. Program m.v. udsendes i januar. Reserver dagene.

Valget var godt for os og folkeskolen

Hanne Berg (SF) bliver ny formand for Børne-Ungeudvalget i Fredensborg. Hun har i den forløbne periode gjort en god figur og varmt talt folkeskolens sag

Jan Ryberg støttede ikke Henrik Møllers borgmesterkandidatur, og da venstrefløjen åbenbart var for fedtet under konstitueringen, støttede Jan Per Tærsebøl og blev BU-formand

Claus Birkelyng har i den grad forstået at bruge mulighederne i Facebook. Også han prioriterer folkeskolen, så også et varmt velkommen til ham

I Fredensborg prioriterer nyvalgte folkeskolen

At Thomas Lykke (A) bliver borgmester i Fredensborg er ikke så værst endda. Alle partier har deltaget i konstitueringen, og Thomas var været formand for både skole- og børneudvalg og har derfor et godt indblik i folkeskolens vilkår i kommunen. I vores sidste nummer gik han bl.a. ind for et serviceniveau, der svarer til Undervisningsministeriets vejledende timetal og prioriterede også lærernes kompetence- og efteruddannelse.

Formand for børne- og skoleudvalget bliver Hanne Berg fra SF, der har gjort sig positivt bemærket i sidste periode, hvor hun bl.a. har prioriteret skoleområdet. Eksempelvis går hun ind for bedre indeklima på skolerne, som desværre er elendigt mange steder (se bare side 6) og midler til efteruddannelsen og nye undervisningsmaterialer, udlån af PC til de børn, der har behov og to lærere i dansk og matematik de første tre skoleår. Det lyder alt sammen rigtig godt. Læs interviewet med Hanne Berg i et senere nummer.

Det er også en gevinst for os, at Claus Birkelyng, Christian Heegaard (B) og Ole Bergmann (SF) er kommet i byrådet, for de prioriterer også folkeskolen. Redaktøren skal ikke undlade at fremhæve det meget positive, inspirerende og visionære samarbejde, han i mange år havde med Ole Bergmann, da han var skoledirektør med undertegnede som redaktør omkring forældrebladet "Vores skole" og senere "Børn og Unge". Desværre er det netop sparet væk. Det startede og genstartede ellers på Thomas Lykkes initiativ, men tiden, økonomien og Thomas har åbenbart ændret sig.

Spændende om Ryberg kan holde sine valgløfter

Per Tærsebøl fortætter efter megen konstitueringspalaver som borgmester i Hel-

singør, selv om Henrik Møller (A) på valgnatten troede, at det nu var hans tur til at komme til. Men at både Dansk Folkeparti og Lokaldemokraterne skiftede side, og så var Henrik Møller ikke borgmester mere. Måske skulle han gå i købmandslære hos Tærsebøl.

Generelt må det siges, at det er gået ned ad bakke med folkeskolen i Tærsebøls mange regeringsår. Roses skal han dog for sin kamp mod skattestoppet, hvor han viste sig at være karl for sin hat og talte Roma midt imod. Han har også erkendt, at en genopretning af folkeskolen i Helsingør er uomgængelig, så lad os håbe, de 120 mio. til forbedring af undervisningsmiljøet kun er en begyndelse. Ny formand for B&U-udvalget bliver Jan Ryberg fra Lokaldemokraterne. Han er pisket til at gøre det godt, hvis han vil gøre sig håb om et blive genvalgt næste gang, men til hans og Lokaldemokraternes ros skal siges, at de desværre foreløbig kun på papir vil arbejde på at genrejse folkeskolen i Helsingør. Det er snart jul, så læs her, hvilke julegave Jan Ryberg i sidste nummer havde med til os angående rummeligheden. For mange børn og lærere med for den sags skyld bliver ofret i rundelighedens hellige navn.

- Rummelighedsprojektet med decentralisering for øje skulle aldrig have været søsat og slet ikke uden, at Forvaltningen skulle følge med i om pengene havnede de rigtige steder. Rummelighedspengene skal følge de børn, der skal rummes. Vi vil arbejde for udbedring af de økonomiske skader.

Og det bliver bedre endnu:

- Timetallet skal som minimum ligge på Undervisningsministeriets vejledende timetal. Vi støtter NIRAS rapportens opgradering af bygninger og forbedring af undervisningsmiljøet.

Herfra kan redaktøren derfor kun sige: Velkommen til Jan Ryberg. Læs redaktørens interview med ham i et kommende nummer

Hvad Facebook kan udrette

I sidste nummer bragte vi historien om Claus Birkelyng, der havde været initiativtager til Facebook-gruppen "Ny Asminderød Skole nu", der på rekordtid fik 600 medlemmer. Han blev headhuntet af Ole Marthedal til at opstille som nr. 2 på Focus Fredensborgs liste og vurderede i interviewet med redaktøren, at han havde gode chancer for at blive valgt. Han lagde også sin profil og politiske mål ud på Facebook, og nu er han valgt ind i byrådet, med 358 personlige stemmer, hvilket er rigtig mange for en debutant, mens Ole Marthedal, formanden for Skoleudvalget og nr. 1 på listen måtte lide den tort ikke at blive genvalgt. Det ærgrer naturligvis Claus Birkelyng, som vurderer, at Ole Marthedal har sat en del til ved at gå vejen omkring Ny Alliance, der som bekendt blev en stor fuser.

Claus Birkelyng medgiver, at succesen på Facebook har været afgørende for hans valg, idet han stort set fik samtlige stemmer i Fredensborg, men han peger dog også på, at mange kender ham fra boldklubben, hvor han har været meget aktiv.

Claus Birkelyng er kommet i BU-udvalget, og redaktøren gætter på, at man dels vil have snor i ham, dels udnytte hans indgående kendskab til skoleforhold og ubestridelige flair for skolepolitik. Han håber inderligt, det bliver ham, der kommer til at klippe snoren over til den nye Asminderød Skole i 2012, men det kunne nu godt tænkes, at også andre ville have fingre i den saks.

Ud over skoleforhold prioriterer han især at få kommunens økonomi sat på skinner, og at han er kommissær i kriminalpolitiet fornægter sig ikke, for han vil især gå efter at afsløre socialt bedrageri, idet han vurderer, at der er mange penge at hente.

Ingen vaklen i geledderne

Vera Sandby Hansen var ikke i tvivl om, at hun skulle stemme Hovedstyrelsens forslag om toårige kongresser ned

Vera Sandby Hansen: den demokratiske debat er forudsætningen for en forening med opbakning fra medlemmerne.

Kongressen er foreningens højeste myndighed (citater fra DLF's vedtægter § 15).

Hvad er den egentlig til for? Kongressen: "en faglig sammenkomst af politikere" er ordbogens korte og konkrete forklaring. Den sammenkomst skal bruges til noget.

Det vigtigste er for mig den politiske diskussion, der ender med kongresvedtagelserne, som giver den politiske retning for foreningen, for hovedstyrel-

sen og for kredsene.

Så er der resolutionerne, hvor vi udsender vore holdninger til omverdenen. Vi skal fortælle omverdenen, hvad vi vil, og vore medlemmer skal vide, vi har fokus på deres dagligdag. Der skal være tid til at fornemme klapsalvernes signaler fx under formandens beretning såvel som stemningen omkring de politiske uenigheder. Vi er en forening.

Inden kongressen har vi været indkaldt til regionale formøder, men at mødes med hovedstyrelsesmedlemmer der, er ikke det samme som at mødes med h l e d e h o v e d s t y r e l s e n o g a l l e k o n g r e s d e l e g e r e d e h o v e d s t y r e l s e n fortæller mig, hvad de kongresdelegerede i Nordjylland mener. Jeg vil gerne høre det selv. Der kunne jo smutte nogle interessante nuancer. Dette skal ikke opfattes som en mistillidserklæring til flittige og godhjertede hovedstyrelsesmedlemmer.

Det er blot en tilkendegivelse af, at den demokratiske debat er forudsætningen for en forening med opbakning fra medlemmerne.

Der bruges mange timer på kongresarbejdet, men demokrati tager tid, så derfor ingen vaklen i geledderne, da jeg var med til at stemme hovedstyrelsens forslag om toårige kongresperioder ned. Og derfor heller ingen vaklen da forslaget om kredsenes mulighed for ligeledes kun at afholde generalforsamling hvert andet år var til afstemning. Det er udmærket at mødes med baglandet mindst en gang årligt, og dér få sat fokus på det lokale arbejde. Dette var uenighedspunkterne på kongressen, ellers oplevede vi endnu en gang at finde konsensus omkring de forskellige emner omhandlende enhedsskolen, specialundervisningen, finansiering, fagenes timetal m.v. Alt kan læses på DLF's hjemmeside.

CO2-indholdet er alt for højt i de fleste skoler

Ikke uventet fokuserer Liselotte Bak på arbejdsmiljøet på kongressen

Liselotte Bak: det alt for høje CO2 indhold påvirker i høj grad elevernes indlæring i negativ retning. De mange allergikere og astmatikere i vores skoler lider også under det

På arbejdsmiljøområdet kom et specielt emne til at dominere, nemlig indeklimaproblematikken i den danske folkeskole. DLF har således sammen med Skole og Samfund, Danske Skoleelever, Skolelederne og BUPL udarbejdet et notat, hvori følgende foreslås:

"Staten afsætter en foreløbig pulje på 1 mia. kroner, hvor kommunerne kan låne penge til investering i ventilation og lys i de kommunale folkeskoler og SFO'er"

Grundlaget for dette notat er forskellige undersøgelser af disse forhold, som er foretaget af bl.a. Teknologisk Institut, Elsparefonden og DTU.

Samtlige undersøgelser peger på, at CO2-indholdet er alt for højt i de fleste skoler. Dette påvirker i høj grad elevernes indlæring i negativ retning. Desuden sidder der mange allergikere og astmatikere i vores skoler, som dagligt lider under de usunde indeklimaforhold.

Kort sagt rådes kommunerne til at investere i ordentligt indeklima, bl.a. mekanisk ventilation og energieffektiv

belysning.

Jeg håber, at temaet vil få lokalpolitikernes bevågenhed, således at vi kan komme i gang med at indrette skolerne, så de bliver "CO2-venlige" og sunde.

Nej til 2-årige kongresperioder

På kongressen skulle vi tage stilling til, hvorvidt vi ønsker 2-årige kongresperioder i stedet for 1-årige.

Jeg stemte imod dette forslag, da jeg mener at det ville nedsætte mulighederne for reel demokratisk indflydelse på foreningens politik.

To år er alt for lang tid at vente, når der skal tages stilling til aktuelle problemstillinger i vores demokratisk fungerede forening.

Jeg gik ind for 2-årige kongresser

De seneste år har kongressernes dagsordener været temmelig tynde, vurderer Henriette Stein

Henriette Stein: En kongres skal fastlægge foreningens principper og politikker på længere sigt, det kan man godt nøjes med at gøre hvert andet år

Blandt kongressens mange emner var forældrebetaling, enhedsskolen og kongresser hvert andet år. Forældrebetaling i forbindelse med lejrskoler og lign. dukker jævnligt op, så kongressen slog med en resolution fast, at folkeskolen er en offentligt finansieret skole med fri og lige adgang for alle.

Danmarks Lærerforening tager afstand fra en skole, der gennem forældrebetaling vil medføre risiko for øget polarisering i samfundet.

Enhedsskolen – ikke at forveksle med heldagsskolen – var på dagsordenen på grund af den megen tale om organisering af undervisningen, der reelt genindfører den niveaudelte skole. I en resolution udtaler kongressen, at al forskning viser, at den bedste garanti for gode undervisningsresultater for alle elever er fællesskabet i enhedsskolen, der skaber forudsætningerne for tolerance, samarbejde og opdragelse til demokrati.

Spørgsmålet om kongres hvert andet år i stedet for hvert år delte kongressen lige over, men da der skal være 2/3 flertal for at ændre i vedtægterne, blev forslaget forkastet, så der også frem-

over vil være kongres i Danmarks Lærerforening hvert år. De seneste år har kongressernes dagsordener været temmelig tynde, så jeg synes, at det har været et stort apparat at sætte i gang for at behandle relativt få og små sager. En kongres skal fastlægge foreningens principper og politikker på længere sigt, -det kan man godt nøjes med at gøre hvert andet år. Derfor stemte jeg for to-årige kongresser.

Også Jørgen Cseh fra Fredensborg Lærerkreds og Henning Jensen fra Helsingør Lærerforening repræsenterer os på kongressen, men den første er ramt af sygdom og den sidste af mangel på tid. De kommenterer i et senere nummer aktuelle DLF-forhold

Ungdomsvalget i Fredensborg

Unge går til venstre, men til højre med alderen

Dagen før kommunalvalget havde man i Fredensborg og i 29 andre kommuner ungdomsvalg, hvor 9. klasser og 16-årige på andre skoler i kommuner deltog i et ungdomsvalg den 16. november, dagen før den rigtige valgdag. Stemmeprocenten kom helt op på 87, mens stemmeprocenten ved det rigtige kommunevalg dagen efter kun sneget sig op på 68. En del af forklaringen på den høje stemmeprocent hænger dog nok sammen med, at eleverne stemte i skoletiden.

Der blev afgivet 361 stemmer, hvoraf regeringspartierne Venstre og Konservative fik henholdsvis 47 og 36 stemmer, men Dansk Folkeparti måtte nøjes med 24 stemmer. Det svarede til, at blå blok kun fik knap 30 % af de afgivne stemmer. Oppositionen fik altså klart flertal ikke mindst takket være den unge Christian Heegaard fra Bakken i Humlebæk, der som radikal fik flest personlige stemmer. Imponerende flot i forhold til, at han er handicappet og kørestolsbruger:

De unge tror altså på det, de lærer i børnehaven, skolen, kirken og vel også i hjemmet, at vi skal hjælpe og være gode ved hinanden og dem, der ikke

kan klare sig selv.

Ungdomsvalget bekræfter således den gamle tese om - til regeringspartierne trøst - at stemmer man ikke i de unge år til venstre, bliver man ikke en anstændig højrefløjsvælger senere hen i livet, når man frarøvet en del af illusi-

Yamit Rosenbach fra BS: Valgretsaldere skal ikke sættes ned, og det er ærgerligt, at politikerne skære på skolebudgettet, og at de også sparer på samarbejdet med venskabsbyerne i andre lande.

Mikkel Jappe (BS): Ja til 16 års valgret, for det vil få de unge til at interessere sig mere for politik. Folkeskolen er vigtig. Så godt, at politikerne på valgmodet på NØ lovede bedre undervisningsmaterialer

onerne mener, at pengene ligger bedst i borgernes eller egne lommer og ikke i samfundets.

Læs i et senere nummer interviewet med stemmemagneten, den radikale Christian Heegaard, der til daglig går på Espergærde Gymnasium.

Kati Michelsen (BS): Valgretsaldere skal ikke sættes ned, for mange unge forholder sig ikke seriøst til politik. Der kunne godt være flere fritidstilbud til de unge i Humlebæk fx. et mødested eller en café

Joakim Krogh (BS): Nej til 16 års valgret. Valgmødet på NØ var rigtig godt. Mange af mine kammerater stemte på Christian Heegaard, men jeg syntes Hussein Amandi var den bedste, så han fik min stemme

Skat på forberedelse

Det er åbenlyst, at multimedieskatten rejser store, seriøse problemer for en skoles elektroniske hverdag. Alligevel har Forvaltningsdirektørerne i Helsingør Kommune besluttet, at *Helsingør Kommune overhovedet ikke har behov for, at ansatte slæber computere, mobiltelefoner og andet arbejds-isenkram med hjem.*

Niels Braunstein skriver om den multimedieskat, der nærmest må betegnes som paradisk i forhold til, at alle skoler snart vil have interaktive tavler i alle klasseværelser

Tag ikke fejl, selv om Niels Braunstein smiler her, understreger han, at multimedieskatten og direktørernes holdning til dens konsekvenser er paradoksale i lyset af, at der i Helsingør Kommune arbejdes intenst på at indføre en IT-baseret undervisning fra den 1. august 2010

Multimedieskatten er en del af "Forårspakken"

Folketingsflertallet vedtog i forbindelse med "Forårspakken" en "Multimedieskat", som alle, der får stillet en "multimedieenhed" til rådighed af arbejdsgiveren, skal betale, fordi det forudsættes, at "godet" også anvendes til private formål (det er et "gode" at få arbejdsredskabet med hjem, så man kan arbejde i arbejdsgiverens interesse i det der ellers var mulig fritid). I 2010 udgør den skattepligtige værdi 3.000 kr. årligt, regn med, at den stiger i de kommende år (pristallet!). Rådes der over enheden i mindre end et år, afregnes der forholds-mæssigt (250 kr. pr. måned). Skattepligten træder i kraft, når "multimedier" hjemtages eller fjernes fra den faste arbejdsplads, fordi man så går ud fra, at det også anvendes til privat brug og ikke udelukkende i arbejdsøjemed. De "multimedier", der udløser beskattningen, er typisk computer af enhver art, mobiltelefon, arbejdsgiverbetalt etablering af netopkobling, telefonabonnement, netabonnement, printere.

Har man fået stillet blot én af enhederne til rådighed, skal der betales skat af "godet". Er der tale om flere "enheder", er skatteværdien også 3.000 kr. Skattepligten har baggrund i, at det *antages*, at er der stillet "multimedie" til rådighed, så benyttes det også privat.

De mange protester preller af

Kommunernes Landsforening protesterede blandt mange andre, fordi det umiddelbart var klart, at mange kommunalt ansatte, herunder lærere, ville blive ramt af denne skat, der ganske korrekt blev – og bliver – betegnet som "skat på arbejde", skat på et arbejdsredskab, som den ansatte anvender i arbejdsgiverens interesse. Store grupper af kommunalt ansatte er f.eks. udstyret med mobiltelefon for at kunne få arbejdet til at fungere, og mange lærere har fra arbejdsgiveren fået stillet en bærbar PC til rådighed, fordi skoler har etableret Intranet, så skolens ansatte, elever, ledere og forældre skal kunne kommunikere indbyrdes – noget som arbejdsgiveren er vældig interesseret i. Og ef-

fekterne stilles kun til rådighed, fordi arbejdsgiveren har en interesse deri. Men protesterne prellede af som vand på en gås. Folketingsflertallet stod fast og gik efter guldet, skatteindtægter, skattelettelserne skal jo finansieres, og resultatet er klart: lærere beskattes, når de sidder i privaten med skolens PC og forbereder et eller andet, der f.eks. skal vises på den nyanskaffede elektroniske tavle i klasselokalet.

Der er ikke tvivl om, at den udvikling, der er i gang på det elektroniske område i undervisningssektoren, herunder skolerne, vil skærpe behovet for elektronisk forberedelse. Blandt andet af den simple grund, at er der ikke styr på elektronikken med egen PC, så er der utallige muligheder for nedbrud i undervisningssituationen. Et USB-stik med programmet tillavet på den hjemlige, private PC kan nemlig ikke med sikkerhed anvendes i den PC, der evt. måtte stå i klasseværelset eller som læreren henter på PC-magasinet. Men også den kommunikation, der efterhånden kræves via ovennævnte Intranet forudsætter adgang til PC. På mange skoler lægges f.eks. vikarskema ud, så lærerne allerede inden møde på arbejdspladsen kan orientere sig om evt. ændringer i dagens program, ligesom nærmere beskeder desangående kan erholdes og afgives.

Derfor forudså Kommunernes Landsforening også, at nævnte udvikling løber ind i svare problemer, såfremt ansatte, herunder lærere, afstår fra at bringe "multimedierne" ind i privaten for at undgå at betale skat.

Svarene fra SKAT

SKAT har svaret på en række spørgsmål i den forbindelse, og følgende kan udledes:

- Har man en privat PC, mobiltelefon, netopkobling osv., så skal der alligevel betales "multimedieskat", når *muligheden* for privat brug af den udleverede arbejdsgiverenhed foreligger.

- Det er arbejdsgiveren, der har oplysningspligten, ligesom ved løn. Undlader arbejdsgiveren mod bedre viden de at oplyse, at en ansat råder over en "enhed" med **mulighed** for privat brug, begås en ulovlighed, med deraf følgende sanktion.
- Hvis der aftales en "bruttolønsordning" dvs. at den ansatte "køber" enheden af arbejdsgiveren mod at lide lønnedgang svarende til enhedens pris fordelt over et år (det er et krav), så skal der paradoksal nok også svares multimedieskat. Først lides altså en lønnedgang og i årene fremover betales skat af det af arbejdsgiveren erhvervede gode. Det kan samlet blive en ganske stor udgift på sigt.

Der er dog små muligheder for at **undgå** skattepligten. Hvis arbejdsgiveren anmoder SKAT om at give "et bindende svar" på, at den udleverede PC ved hjemtagelse ikke anvendes privat, men kun erhvervsmæssigt til forberedelse m.v., og SKAT på baggrund af den konkrete argumentation og beskrivelse af situationen (den er vigtig) svarer bekræftende, så er der fritagelse. Det koster 300 kr., men SKAT er ikke forpligtet til at afgive et sådant svar, selvom der er betalt 300 kr.

En indrømmelse fra SKAT med mange forbehold

I ét generelt tilfælde har SKAT dog forlods givet en indrømmelse:

"Der kan være situationer, hvor f.eks. en skoles lærere har mulighed for at låne en af skolens computere med hjem med særligt program til brug for forberedelse og efterbehandling af undervisning på lige fod med lærebøger og andet undervisningsmateriale. Der er tale om ren erhvervsmæssig anvendelse af et gode, som ikke direkte er stillet til rådighed for den ansatte, men som kan lånes med hjem i ny og næ, når der er arbejdsmæssigt behov. Sådanne tilfælde er ikke omfattet af den foreslåede multimediebeskatning under forudsætning af, at der samtidig er støt-te for, at computeren udelukkende må og faktisk anvendes erhvervsmæssigt, og at der kun er et begrænset antal computere til rådighed for hjemlån". Men i denne indrømmelse er der indbygget så mange forbehold, at den i praksis nærmest er illusorisk.

Der kan dog også være tale om skattefri anvendelse af et arbejdsgivermultimedie i forbindelse med tjenesterejse, hvor den ansatte har et arbejdsmæssigt behov for at have adgang til et eller flere multimedier under forudsætning af, at disse faktisk kun anvendes erhvervs-

mæssigt, og hvor man ikke har mulighed for at aflevere mediet på arbejdspladsen. Kan man nå forbi skolen og sætte apparatet, så er man fritaget, ellers er det igen en skatteværdi på 3.000 kr., selv om man afleverer dagen efter (formentlig antages det, at man har siddet hele natten og misbrugt apparatet til private formål).

Helt nye vilkår for læreres arbejde

Der er altså tale om helt nye vilkår for læreres arbejde, især når multimedieskatten ses i lyset af de forestående anskaffelser i millionklassen af IT-isenkram til skolerne. I en kredsudsendelse fra DLF bemærkes det således, at den enkelte ansatte må tage stilling til, om et udleveret "gode" skal afleveres tilbage til arbejdsgiveren, eller om man vil acceptere de nye vilkår og betale skat for det. Og når der skal tages stilling, er det værd at lægge sig Direktørgruppens holdning på sinde. Forvaltningsdirektørerne i Helsingør Kommune har nemlig besluttet, at Helsingør Kommune **overhovedet ikke har behov for, at ansatte slæber computere, mobiltelefoner og andet arbejds-isenkram med hjem.** Så hvorfor skal den ansatte så gøre det? Og betale for det? Arbejdsgiveren har tilkendegivet sit behov! Samtidig ser direktørerne det ikke som kommunens opgave at neutralisere statens skattepolitik. Kun få grupper har kommunen/ arbejdsgiveren behov for har arbejdsmobilen med hjem: redningsberedskabet og nogle sygeplejersker. Sådan. Klar tale. Ikke til at misforstå. Og det samtidig med, at der i Helsingør Kommune arbejdes intenst på at indføre en IT-baseret skolehverdag fra den 1. august 2010. En skolehverdag som lærerne må forberede sig til, hvis det skal give mening. Men arbejdsgiveren har åbenbart et ganske andet behov. Paradoxserne står i kø.

Når direktørgruppens indstilling til problematikken nævnes, så skal også KLs indstilling nævnes, for direktørernes

En stor del af lærernes forberedelse vil i fremtiden ske på bærbare Pc'er, der på skolen tilsluttes de interaktive tavler, som her på den midlertidige containerskole i Asminderød, hvor Mere-the Roest bruger den til japansk som valgfag. Læs hendes artikel side 20 Den er ikke spor japansk.

holdning har utvivlsomt baggrund og er i fuld overensstemmelse med KLs udmelding. KL's går dog det skridt videre, at det fastslås, at den ansatte tjenstligt kan pålægges at hjembringe isenkrammet, såfremt arbejdsgiveren mener, at det er nødvendigt at kunne kontakte den ansatte pr. mobil eller mail – dermed tvangspålægges en skattemæssig værdi på 3.000 kr. Denne ridefoged-indstilling må siges at være skabt til at skabe konflikt.

Store problemer for en skoles elektroniske hverdag

Det er åbenlyst, at multimedieskatten rejser store, seriøse problemer for en skoles elektroniske hverdag, for, som det tegner sig, så vil lærere, der bærer arbejds-PC'en med hjem for at yde en optimal, velforberedt indsats, blive beskattet. Og løsningen er ikke, at lærere, for at undgå skat på arbejde, så klarer alle de elektroniske opgaver på arbejdspladsen, for arbejdspladserne i Helsingørs skolevæsen er ikke indrettet til en så massiv forberedelse. Løsningen er derfor

- **enten at tilrettelægge skolens/arbejdspladsens elektroniske behov og ambitioner, så de svarer til de faktiske forhold** eller, bedre,
- **at holde den ansatte skadesløs.**

Den sidste mulighed er langt den mest enkle og smidige, og er samtidig den mulighed, der fremtidssikrer. Og *det* er i arbejdsgiverens interesse. Men som nævnt har forvaltningsdirektørerne i Helsingør med KL i ryggen en noget anden holdning til, hvad der tjener arbejdsgiveren bedst.

Måske et sidste håb

Som det allersidste forlyder det netop nu i skrivende stund, at de private arbejdsgiveres organisationer (primært håndværkerne) kan se multimedieskattens besværligheder tarne sig op. Og de private har sandelig, forlyder det, formået skatteministeren til at kigge på medieskatten endnu en gang. Så må vi bare håbe på, at eftersynet ikke kun letter de privatansattes situation, fordi deres arbejdsgivere har erkendt problemerne og er aktive, men også den offentlige sektors.

Møde for medlemmer over 55

Lars Lindstrøm skriver om medlemsmødet i Fredensborg Lærerkreds som første skrift mod en seniorpolitik

I september var +55-medlemmerne i Fredensborg Lærerkreds inviteret til møde omkring deres pensionsforhold, senormuligheder og fastholdelse på arbejdsmarkedet. Mødet, hvor hele 60 medlemmer dukkede op, viste klart, at vi nærmer os en periode, hvor rigtig mange påtænker at gå på pension.

Første del af arrangementet var lagt i hænderne på Annelise Rosenberg fra Lærernes Pension og Poul Werner Hansen fra Danmarks Lærerforening. De gennemgik grundigt og præcist de forskellige regler og muligheder, der er for at gå på pension: dels de "almindelige" forhold fra det fyldte 60. år, dels de mere specielle regler og muligheder for en evt. sygepensionering inden man bliver 60.

Anden del var overladt til Kredsen og medlemmerne. Henriette Stein gennemgik **aldersreduktionen og seniordagene**, som er aftalt gennem vores overenskomst. Afslutningsvis var der brainstorming med ideer og forslag til at fastholde seniorerne længere tid på arbejdsmarkedet. Her var ideerne mange og fantasien stor blandt vores erfarne medlemmer. Der var fx forslag om aldersreduktion fra man fylder 57, bedsteforældres ret til barnebarns 1. sygedag og at alle møder skal afholdes i lokaler med god akustik. Hele listen med forslag vil fremover være en inspirationskilde for Kredsen, når man med Fredensborg Kommune skal forsøge at forhandle en *seniorpolitik* på plads.

Mange bad til, at vi får en seniorpolitik (Foto: Lars Lindstrøm)

På mødet fremkom disse idéer/forslag

- Et skemamæssigt krav om ugentlig fridag til "de gamle". De 175 timer + seniordage + lidt ekstra = fast ugentlig fridag
- Bedsteforældres ret til barnebarns 1. sygedag
- Seniordage og nedsat tid starte gradvist fra fx 57 (55) år og derefter øges, så vi ikke nedslides
- Børnebørnsdage
- Fastholdelsestillæg
- Færre møder
- Forhøjet pension
- En uges ekstra ferie
- Højere løntrin
- Fritages for gårdvagter
- 275 timer fra 62 år
- Jubilæumsgratiale – en månedsløn og 1 uges ferie
- Omsorgsdag for gamle forældre
- Betalte frivillige gårdvagter
- Vikardækning af seniordage
- Tillæg konverteres til løntrin og dermed bedre pension
- Forening for pensionerede lærere i stil med medarbejderklubben med kulturelle arrangementer og udflugter
- Mulighed for nedsat tid med fuld optjening af pension fra 50 år
- Tiltag starte tidligere fx fra 58 år
- Passe syge forældre dage
- Aflønning på højere løntrin fra 62 år
- Højere pensionsindbetaling fra 62 (60) år
- Pensionsindbetaling ved orlov uden løn fx uddannelsesorlov, udstationering med ægtefælle
- Årligt udvidet sundhedstjek betalt af kommunen med sundhedsvejledning
- To-lærertimer
- 175 timers nedsættelse skal ske i undervisningstiden
- Arbejdsopgaver nedsættes %-vis, når man har færre timer
- Sygeforsikring dækkes efter pensionering
- Ændring af holdninger til folk med nedsat tid
- At møder kun holdes i lokaler med god akustik
- Tiltag må ikke handle om at gå ned i løn eller pension

Eksisterende seniorordninger

Alle kan i det skoleår, man fylder 60 år, få aldersreduktion på 175 timer. Der skal søges om det. Ved nedsat tid får man forholdsmæssigt. Med de ny lokalaftaler omregnes de i Helsingør med faktoren 2,1725, så de 175 timer omregnes til 80 undervisningstimer svarende til 107 lektioner.

Overenskomstbestemt og dermed gældende for alle er de såkaldte KTO-dage, som også kan tages som halve dage a' 3 timer. Tages de som hele dage, er en dag en dag uanset planlagt arbejde. Det aftales med ledelsen, hvornår fridagene/timerne afvikles.

2 dage når man fylder 60- 3 dage, når man fylder 61 - 4 dage fra det 62. år

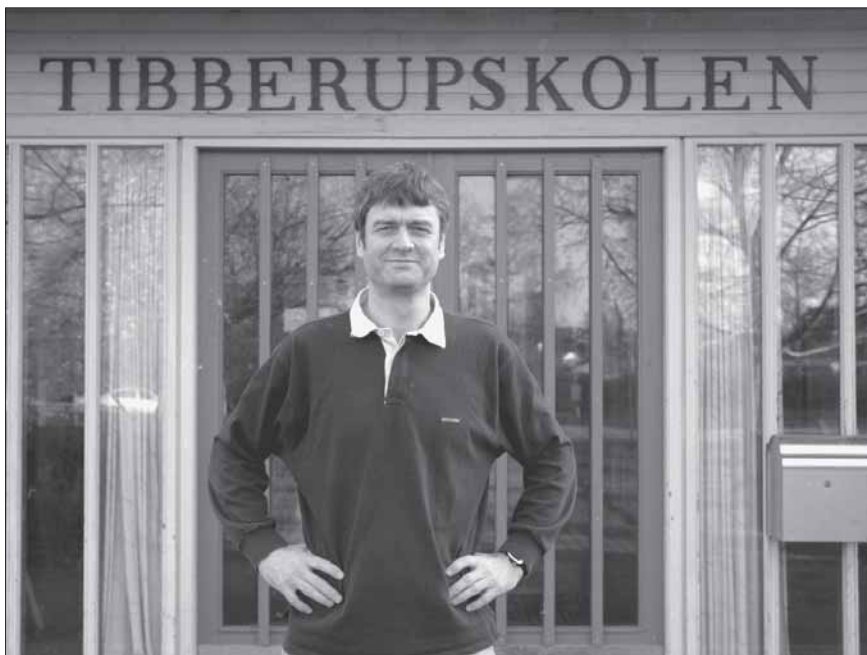
KTO-dagenen kan udbetales, enten som timeløn eller indsat på pensionsopsparingen. Der skal meddeles, hvad man ønsker inden den 1. oktober.

Specielt for Helsingør gælder, at alle ansatte har ret til en "senioruge" fra man fylder 60. Denne kan tages som hel uge, enkelt dage eller enkelt timer. Ugen er på 37 timer (ved nedsat tid forholdsmæssigt), og ugen ligger i et kalenderår, altså følger denne uge ikke skoleåret. Ved planlægningen af skoleåret i april/maj skal man være opmærksom på, hvordan ugen/de 37 timer indgår i planlægningen. Timerne kan ikke overføres til kommende kalenderår eller udbetales.

I Fredensborg har man pt. ingen lignende seniorordning, men det er altså det, kredsstyrelsen skal forsøge at opnå en aftale med kommunen om

Hvad skal vi med professionsaftalen?

Det spørgsmål stiller Jens Baj, TR på Tibberupskolen, og pointerer bl.a., at udgangspunktet for den nye aftale ikke har været, at lærerne skulle arbejde mere end før. Men hvis aftalen skal være katalysator for en større anseelse i befolkningen, kommer vi ikke udenom, at bundniveauet skal hæves i lærerstanden, for vi står ved en skillevej af mere permanent karakter

Jens Baj: Blandt flere lærere eksisterer den holdning, at lærerjobbet skal kunne sammenlignes med, hvordan det var for 20 år siden. Men det finder jeg ikke rimeligt overfor det omgivende samfund, hvor en voldsom effektiviserings-proces, der langt overstiger lærernes, har været i gang i lang tid. Hvis lærerne vil have befolkningens respekt, må de også være parate til, at lærerjobbet udvikles.

DLF, Danmarks måske mest ansvarlige fagforening, er med formand Anders Bondo i spidsen, kommet med ønsket om at arbejde professionsorienteret i rette tid. Formålet med den nye strategi er at hæve anseelsen i befolkningen og deres valgte repræsentanter, så man dels kan retfærdiggøre fremtidige lønstigninger og dels øge tilgangen til faget.

Skillevej

Umiddelbart kan det på overfladen se ud som endnu et af mange livtag, som „ildsjælene“ og „overenskomstfløjen“ har taget med hinanden indenfor de seneste årtier i DLF. Men jeg mener ikke at vi automatisk kommer tilbage til „timetælleriet“, hvis „professionsaftalen“ ikke bliver en succes. Blandt flere lærere eksisterer der en holdning, at lærerjobbet

skal kunne sammenlignes med, hvordan det var for 20 år siden. Men det finder jeg ikke rimeligt overfor det omgivende samfund, hvor en voldsom effektiviserings-proces, der langt overstiger lærernes, har været i gang i lang tid. Hvis lærerne vil have befolkningens respekt, må de også være parate til, at lærerjobbet udvikles. Vi står ved en skillevej af mere permanent karakter. Hvis lærerne tager initiativet, kan vi opgradere værdien af vores arbejde ved, at alle begynder/fortsætter med at arbejde efter professionsidealer. Modsat, hvis lærerne ikke kan få professionsaftalen til at fungere, kommer DLF til at miste troværdighed. Politikerne vil helt naturligt opsøge andre måder at effektivisere folkeskolen. Den finske model byder sig til: specialiser lærerne på få klassetrin, så er alibiet for at ned-

sætte forberedelsestiden på plads, evt. krydret med fast mødetid 8-16.

Problemer i overgangsfasen

Det har på visse områder besværliggjort samarbejdet på lærerværelserne, at „ildsjælene“ og „overenskomstfløjen“ ikke har kunnet finde fælles fodslag. I den situation vi står i, er vi nødt til at se lidt nærmere på „overenskomstfløjen“. I grove træk kan den deles op i:

- Samvittighedsfulde lærere, som det ligger meget på sinde at levere et godt stykke arbejde, men som ikke ønsker at udføre arbejde uden løn.
- Lærere som ønsker at udføre mindst muligt arbejde for højest mulig løn.

Integrationen af den første gruppe skulle ikke volde de store problemer, hvorimod den anden gruppe er direkte gift for professionsaftalen. Når professionsaftalen lægger op til, at den enkelte lærer i højere grad selv skal vurdere rette tid og sted for arbejdsindsatsen, er det som at lukke ræven ind til gæssene, at have lærere ombord, som ønsker at slippe så nemt om ved opgaven som muligt. Derfor er det nødvendigt, at lærerne på de enkelte lærerværelser sammen med ledelsen, laver nogle rammer (f. eks. for teamsamarbejdet), der sikrer, at lærerne er en *organisk enhed der samarbejder om opgaverne*. Det er vigtigt, at disse rammer er så tydelige, at ledelsen har noget at tage fat i, hvis der er nogen, der kører på frihjul. En af de mest destruktive faktorer for et godt arbejdsmiljø er at have nære kolleger, der ikke kan eller vil være med til at løfte det fælles ansvar for børnene. En anden problematik, når det gælder professionsaftalens overlevelse, er, at forhandlerne af aftalen, får tilpasset aftalen til det, som den enkelte lærer oplever som en retfærdig fordeling af arbejdet. Hvis man lægger opgaver ned i forberedelsesfaktoren, hvor der som bekendt er kollektivt afregnet, men som det kun

Jens Baj: For de fleste lærere vil den nye aftale ikke medføre en ny byrde. Men hvis alle lærere går over til at arbejde professionsorienteret, vil bundniveauet løfte sig

påhviler få lærere skal løse, er der en betydelig risiko for, at de pågældende lærere kan føle sig snydt. Nogle poster kan blive svære at besætte, fordi de er relativt dårligt lønnede. Så vidt det lader sig gøre, er det vigtigt, at „overenskomstfløjen“ også føler sig godt tilpas i aftalen.

Ligeledes skal kommunen og den enkelte ledelse være klar over, at det er ekstremt undergravende for aftalen, hvis de forsøger at snige opgaver ind i forberedelsesfaktoren i stedet for at give tid til dem.

Professionsaftalen i praksis

Et konkret eksempel på professionsorienteret handlemåde kunne være klasseløggen på lærerinfra. Hvis hver enkelt lærer udfylder klasseløggen, når der har været en betydelig episode med en elev, bliver det meget nemmere for klasselæreren, og de øvrige i teamet omkring eleven at danne sig et overblik, så man kan agere og gøre noget ved problemet. Ledelsen får adgang til en brugbar dokumentation, der er nødvendig, hvis der evt. skal indføres sanktioner eller andre tiltag.

Fordele: bedre arbejdsmiljø for elever, lærere og ledelse, fordi de utilpassede elever bliver bremset på et langt tidligere tidspunkt. Mere professionel kommunikation med forældre.

Ulempe: man skal hen til en computer og dokumentere sin oplevelse (selv om man måske mere har lyst til at køre hjem, og håbe at problemet forsvinder af sig selv).

Når et sådan redskab er kommet lærerne i hænde, mener jeg, at man bør være forpligtiget på at bruge det (eller noget tilsvarende), hvis man tager sin profession alvorligt. I det hele taget er jeg åben overfor at tage mindre opgaver ind, der giver en betydelig *værditilvækst i forhold til merarbejdet* uden ekstra tid. Ekstraarbejde med lav værditilvækst derimod, er et betydeligt irritationsmoment eller bliver en direkte stressfaktor. For at tydeliggøre min pointe, er jeg f.eks. ikke parat til at tage opgaver ind ubetalt, som mest tjener til at profilere en overordnet myndighed, som skal vise, at den forstår at sætte lærerne i arbejde. Modsvarende til foranstående, kan der være opgaver, som har mistet sin relevans. Disse udfases således uden træk i lønsummen.

Det kan ikke understreges nok, at det fordrer tillid og samarbejde mellem ledelse og lærere for at få professionsaftalen til at virke. Når dette er til stede, er der ingen tvivl om, at lærerne vil få større tilfredshed i jobbet. Det er en kendt sag, at større indflydelse på egen jobsituation giver større tilfredshed i jobbet - velkommen til fremtiden.

Anseelsen i befolkningen

Udgangspunktet for den nye aftale har ikke været, at lærerne skulle arbejde mere end før. Men hvis aftalen skal være katalysator for en større anseelse i befolkningen, kommer vi ikke udenom, at bundniveauet skal hæves i lærerstanden.

For de fleste lærere vil den nye aftale ikke medføre en ny byrde. Men hvis alle lærere går over til at arbejde professionsorienteret, vil bundniveauet løfte sig. Nogle lærere vil komme til at arbejde mere end før, fordi man ikke længe kan nøjes med at have gennemført en skarpt afgrænset mængde opgaver. Alle bliver en del af en organisk enhed med et *forpligtende samarbejde*, der skal løse opgaver, som ofte ikke lader sig skemalægge.

Efteruddannelse kan afhjælpe nogle af problemerne. Men de, der ikke kan eller vil udfylde lærerrollen, må stimuleres til skift i karrieren. Det er naturligvis problematisk i en situation, hvor der i forvejen er mangel på lærere. Derfor må vi, indtil vi når en situation, hvor der er uddannede lærere nok i folkeskolen, se positivt på ordninger med undervisningsassistenter o. lign.

På længere sigt bør en øget anseelse i befolkningen afføde en større tilgang til faget. I Finland hvor lærerne har høj status, men ikke højere løn, er der mere end 8 ansøgere til hver studieplads.

Klassen

Efter 33 år har redaktøren mødt sine gamle elever, der nu er 53 år. Det blev en gripende og hjertevarm oplevelse for alle

- Er du den Ole Sejer, der var vores klasselærer på John F. Kennedyskolen i Gladsaxe i 6 år fra 1967 til 1973?

spurgte Mogens i telefonen. Det måtte jeg bekræfte og udtrykte samtidig håb om, at Mogens havde haft et godt liv.

Jo da, svarede lille, lune Mogens.

- Bortset fra 4 dobbelte bypassoperationer, var det da gået meget godt.

Sådan var han også dengang. Han havde fundet mig på Facebook, hvor jeg havde tilmeldt mig med den mest diminutive profil, udelukkende for at glæde alle dem, der ville have mig som ven. Det var 33 år siden, jeg sidst så klassen og havde kun truffet én en eneste gang: Bente Sorgenfrey, da hun var BUPL-formand og deltog i et panel på Pædagogisk Udviklingscentral i Helsingør, hvor Jørgen Jensen havde fundet på, at redaktøren skulle være ordstyrer. Jeg forsøgte at finde frem til mine gamle elever i 1998, hvor de havde 25 års jubilæum, men der var ingen hjælp at hente på skolen, så jeg måtte opgive.

Jeg overtog klassen som 5.b i 1967, efter at forgængerne var blevet indlagt med dårlige nerver og stress. Klassen var nærmest i opløsning og løb efter sigende skrigende rundt på gangene i timerne. Gode råd var dyre. Lærerteam var et ukendt begreb. Man måtte klare sig selv, men det levende ord klarede ærterne for redaktørspiren. I sommerferien lærte han John Steinbecks ”Perlen” udenad og formidlede på dramatisk vis den store historie om livet, døden og kærligheden videre til 5.b de første timer. De sad der musestille med åben mund og polypper. Man kunne høre en knappenål falde til jorden, og øjnene hang ved min mund. Rødderne prøvede at gemme sig i depotet i frikvarteret, men de fik et kæmpestort møgfald og blev sendt i gården.

Siden fik jeg 6 vidunderlige år med klassen, som jeg havde 15 timer om ugen i dansk, orientering, tysk og sløjd. Det var i Gladsaxe, det sneede pædagogisk i de år. Kommunen indtog suverænt førstepladsen, hvad angik afholdte kroner pr. skoleelev. Alt kunne lade sig

i redaktørens lærerliv

52 eller 53 år er eleverne blevet i den 5. klasse, redaktøren overtog på John F. Kennedyskolen i 1967 og sendte ud i verden i 1973. Forrest tv. Jeanette, som var en af initiativtagerne til genforeningen den 21. november. I anden række nr. to f.v. med briller, Mogens, som fandt frem til hele klassen via Facebook og en god bekendt med de rigtige forbindelser. Men kan du finde redaktøren på billedet? Nemt burde det være, for han er jo meget ældre end eleverne. Hvis ikke, så hent hjælp side 23 (Foto: Jeanettes datter)

gøre, og man gennemførte i de år de forsøg, der kom til at ligge til grund for folkeskoleloven i 1993 bl.a. med samlæsning og udelte klasser.

Redaktøren kom til at elske sin klasse, ikke bare de gode elever, men også dem, der ikke just brillerede fagligt, og han glædede sig til hver eneste time. Derfor stod han også i december 1972, da afskedens stund nærmede sig i sløjdsalen og drejede en lille, personlig gave til hver eneste elev i klassen, som altså blev klassen i redaktørens lærerliv. Mange klasser fulgte efter, men redaktøren havde dem typisk kun fra 8. til 10. klasse, og det blev aldrig det samme som med b. klassen på John F. Kennedyskolen.

Med Facebook og Jeanette i hånden fandt Mogens frem til næsten alle elever, og lørdag den 21. november blev gensynets dag. 14 elever var mødt op. To var døde, tragisk nok af misbrug. To havde betakket sig, mens tre stadig var sporløst forsvundet. Mogens har dog efterfølgende fundet to mere, den ene kun fordi redaktøren kom i tanke om, at hun hed Minetta til mellemnavn. Nu

ærgrer begge sig gule og grønne over, at de ikke kom med til genforeningsdagen.

Kun én kunne redaktøren ejendommeligt nok ikke genkende, for "børnene" var i mellemtiden blevet 53 år og mange var bedsteforældre.

Det blev en fantastisk dag, hvor alle snakkede med alle, og redaktøren inviterede til en ny sammenkomst i september 2011 og konstaterede, at han næsten var blevet jævnaldrende med sine gamle elever. Ingen ville gå hjem. Genforeningen startede kl. 14, og først efter midnat brød pigerne op som de første. Piger/kvinder er jo generelt mere fornuftige og jordnære end drenge/mænd. Tilbage stod rødderne med blanke øjne og store, varme hjerter og truede redaktøren med at møde op på hans bopæl allerede til sommer, for når vi nu endelige havde fundet hinanden, skulle der sgu' da ikke gå næsten 2 år, før vi skulle ses igen. Det er næsten overflødig at nævne, at redaktøren fik et kærligt afskedsgram af alle de 53-årige rødder. Dagen derpå blev om muligt endnu mere bevægende. Selv om vi var tæt på

deadline fik redaktøren ikke skrevet en stavelse til bladet. Facebook glødede. Alle takkede alle og sendte så kærlige hilsner, at den gamle, forbenede klasselærer og redaktør adskillige gange måtte viske en tåre af øjenkrogen, og han var ikke den eneste, der gjorde det, har han ladet sig fortælle.

Hvad Facebook dog ikke kan udrette?

Bente Sorgenfrey:

Tænk at vi kunne snakke så meget sammen efter 36 år, et stort tak til Mogens og Jeanette, også til dig, Ole. Vi var verdens værste klasse, men du fik os tæmmet, blandt andet ved at sætte os til at slibe din sejlbåd, med efterfølgende sejlture som belønning.

Hvis det ikke stod klart for dig tidligere, så ved du sikkert nu, at du var den lærer, vi husker - ham der betød meget for den umulige klasse.

Facebook glødede dagen efter.

Her med ros til Mogens, Jeanette og redaktøren, fordi han holdt klassen ud

Al begyndelse er svær

Malene Bichel fortæller, hvordan man tager imod nyuddannede lærere på Skolen ved Søerne i København

Malene Bichel arbejder med processer i folkeskolen efter ti år som seminarielektor i musik og retorik. Er uddannet som sanger og musiklærer på musikkonservatoriet

Skolen ved Søerne er en helt ny skole. Bare 5 år gammel og i denne periode vokset til knap 50 lærere og knap 700 børn.

At tage imod nyansatte og nyuddannede er derfor en meget stor del af skolens hverdag.

Når alle er nye, kan man imidlertid nemt overse det at være ny som en særlig problematik, så det er først de sidste par år, at modtagelsen af nyansatte og nyuddannede er sat mere i system.

Sidste år fik man forbedret og systematiseret modtagelsen af nyansatte og især af nyuddannede.

Dette resulterede i udgivelsen af en personalehåndbog, hvor hele personalet har været med til at beskrive store og små rutiner i dagligdagen på Skolen ved Søerne.

Man valgte også at opprioritere en mentorordning. Alle nyansatte har nu en mentor, som de kan spørge til råds om alt fra placering af kopimaskinen, over sociale rutiner i personalegruppen til problemstillinger omkring undervisningen. Man kan selv vælge, om man ønsker en mentor fra sit eget team, eller om man ønsker en person fra et fag, man underviser i.

Desuden kom man frem til nedenstående introduktionsforløb.

En uge efter skolestart inviteredes alle nyansatte til et introduktionsmøde, hvor man fik lejlighed til at hilse på hinanden og blev præsenteret for skolens nøglepersoner; - skolens ledelse, skolebetjenten, tillidsrepræsentanten, repræsentanter fra medieteamet og specialteamet samt undertegnede.

Jeg er i disse år ansat på skolen på fuld tid som intern pædagogisk konsulent og proceskonsulent. Jeg tilby-

der coaching, sparring og supervision til personalet, og arbejder som proceskonsulent indenfor kommunikation, teamudvikling og mødevirksomhed. Jeg er således ikke en del af ledelsen, men arbejder udelukkende vejledende og faciliterende med processer i skolens hverdag.

Det er derfor en naturlig del af mit funktionsområde at tage mig af de nyuddannede.

Som noget nyt står jeg i år for det introduktionsforløb, som er oprettet for alle lærere, der er uddannet inden for de sidste to år. Forløbet, som er obligatorisk ligger på tre eftermiddage i september.

Disse eftermiddage holder jeg korte oplæg og der udveksles erfaringer omkring klasseledelse, forberedelse og undervisningsplanlægning, teamsamarbejde, kommunikation med kolleger og det at finde sig selv i lærerrollen. Man introduceres desuden til, hvordan man kan nyde gavn af skolens specialteam og kommunens øvrige støtteforanstaltninger.

På tre eftermiddage når vi naturligvis kun at tage en smule hul på disse ret store emner, så ledelsen og jeg opfordrer til, at man fortsætter med at bruge både gruppen og konsulentbistanden så meget, man har brug for efter forløbet. På nuværende tidspunkt ved vi endnu ikke, hvor meget disse tilbud vil blive udnyttet, men flere af de nyuddannede er allerede begyndt at bruge både mig og nogle af skolens andre ressourcepersoner til sparring og supervision, og vi håber, at det på denne måde vil opleves som en naturlig del af et lærerliv at modtage (og senere også give) supervision. Vi håber ligeledes, at gruppen vil finde det relevant at fortsætte som en slags studiegruppe, træningsgruppe eller erfaringsdelingsgruppe og forventer, at lærerne derfor også vil finde det naturligt at udveksle erfaringer med deres ældre kolleger. Efter ti år som seminarielektor i musik og retorik er det meget spændende at få lejlighed til at arbejde på den anden side af det såkaldte praksisshok. Og jeg synes, det er en stor fornøjelse i disse år at følge, hvordan supervisionskulturen i skolemiljøet vinder frem. Flere og flere bliver parate til at arbejde praktisk, træningsbaseret og ekspe-

På Nivå Centralskole har man også sat modtagelsen af nye lærere i system, og det skulle Anne Lollike have fortalt om. Men med budget 2010 in mente, har hun meldt fra. Nu synes hun, det vigtigere og mere aktuelt at undgå afskedigelser

rimerende med deres lærerkompetencer.

På Skolen ved Søerne har vi endvidere valgt at gå ind i et udviklingsarbejde sammen med en gruppe lærere fra Zahle Seminarium for at undersøge, hvordan overgangen mellem seminariestudiet og de første år som lærer kan forbedres. Jeg glæder mig meget til dette vigtige brobygningsarbejde.

Lisbet Djernæs: Jeg håber, de tiltag, som klasselederen og jeg og ledelsen har taget overfor klassen, snart vil bære frugt

Howdan har det været at blive ansat som nyuddannet meritlærer på Skolen ved Søerne?

Overordnet vil jeg sige, at jeg er blevet taget rigtig godt imod på min nye arbejdsplads, har fået masser af ansvar, indflydelse og udfordringer fra dag et. Jeg har tre 4. klasser i dansk, billedkunst, idræt, natur og teknik og historie og en 0. klasse i dansk.

Det er en stor mundfuld at skulle starte ud med så mange forskellige klasser i så mange forskellige fag, og jeg er meget træt, når jeg kommer hjem og skal i gang med at forberede mig. Heldigvis er jeg i et godt team, hvor vi kan udveksle undervisnings-ideer og -materiale. Det begrænser forberedelsestiden.

Det bedste er, når eleverne er modtagelige for undervisningen, og jeg oplever, at de lærer noget, så er det både sjovt og meningsfyldt. Det værste er de mange konflikter, der skal løses parallelt med undervisningen. I den ene af klasserne er jeg mere falck-redder og kriseterapeut end lærer og det er rimelig frustrerende som nyuddannet, når man gerne vil udvikle sig som didaktiker.

25 stillinger i farezonen

I Fredensborg skal der spares, hvad der svarer til 25 stillinger, så en stillingsnedgang og afskedigelser kan ikke undgås, vurderer formanden for Fredensborg Lærerkreds, Henriette Stein

*Henriette Stein:
Det er vigtigt, at skolen meddeler forældrene, hvad der er sparet på, så alle er klar over, at man ikke kan forvente det samme aktivitetsniveau som tidligere.*

Byrådet har desværre besluttet at spare, hvad der svarer til ca. 25 stillinger på skoleområdet i budget 2010. Det er naturligvis en besparelse, der vil kunne mærkes på skolerne. Det kunne være ønskeligt, hvis politikerne ville pege på hvilke opgaver, der ikke længere skal varetages. En del skoler vil dog hellere selv bestemme, hvordan besparelserne skal udmøntes. Med den decentrale styring har skolerne et forskelligt niveau på aktiviteterne, så ved

selv at bestemme, hvor der skal spares, kan man gøre det på områder, der gør mindst ondt på den enkelte skole. Det er i den forbindelse meget vigtigt, at skolen meddeler forældrene, hvad der er sparet på, så alle er klar over, at man ikke kan forvente det samme aktivitetsniveau som tidligere. Det er ligeledes vigtigt, at den enkelte lærer/børnehaveklasseleder gør sig klart, at med f.eks. færre to-lærertimer eller dehold, kan man ikke nå de samme mål som tidligere, - man må sætte sit ambitionsniveau i forhold til de politisk udmeldte rammer, ellers risikerer man at blive syg.

Det er ikke sikkert, at hele besparelsen udelukket bliver udmøntet i stillinger, men en stillingsnedgang bliver der tale om. Det skaber naturligvis en usikkerhed på skolerne. Skolelederne er ved at opgøre behovet for antal lærere til næste skoleår. På dette tidspunkt vil der naturligvis være en stor usikkerhed

i en sådan opgørelse, men et fingerpeg kan den nok give. Midt i marts regner man med at have et mere præcist overblik over behovet. Afskedigelserne vil efter vores oplysninger ske den 22. marts. Hvis tidsplanen ikke kommer til at holde, vil man vente til den 6. april, lige efter påske.

Der er ingen god måde at afskedige en medarbejder på. I Hovedudvalget er det aftalt at bruge samme fremgangsmåde ved alle afskedigelserne i kommunen. Den enkelte medarbejder vil blive kaldt til samtale med lederen. Ved samtalen vil en medarbejder fra kommunens personalejuridiske team og skolens tillidsrepræsentant være til stede. Det er her vigtigt at pointere, at tillidsrepræsentanterne på ingen måde er involveret i drøftelser eller beslutninger om afskedigelser. Den berørte medarbejder vil blive tilbudt psykologisk bistand og hjælp til at finde et andet arbejde, og der vil være mulighed for opfølgende samtaler. Kredsen står naturligvis også til rådighed, ligesom Danmarks Lærereforening altid skal høres i forbindelse med afskedigelse af et medlem.

Om den nye arbejdstidsaftale i Fredensborg

Al begyndelse er svær

Til december laver vi en første evaluering sammen med tillidsrepræsentanterne, og til januar mødes kreds, kommune, skoleledere og tillidsrepræsentanter til en fælles dag med A 08 på dagsordenen, skriver Henriette Stein

*Henriette Stein:
Ikke uventet er det overgangen fra at have et fast timetal til at løse en opgave til nu at skulle prioritere opgaverne i teamet, der viser sig at være en stor udfordring flere steder*

Vi står nu midt i implementeringen af den nye arbejdstidsaftale. Forarbejdet med drøftelser, planlægning og fordeling af opgaver blev lavet på skolerne i foråret. Den nye aftale giver lærere og børnehaveklasseledere mulighed for

selv at tilrettelægge store dele af arbejdet og til at prioritere timerne til dele af opgaverne.

Ikke uventet er det overgangen fra at have et fast timetal til at løse en opgave til nu at skulle prioritere opgaverne i teamet, der viser sig at være en stor udfordring flere steder. I den forbindelse er det vigtigt, at man så tidligt som muligt i teamet får afklaret hinandens forventninger dels til de forskellige opgavers omfang og dels til, hvordan opgaverne skal løses. Det er ligeledes vigtigt, at opgaverne er fordelt i teamet, så man ikke hele tiden skal diskutere, hvem der skal løse hvilke opgaver. Det er en svær øvelse at få dette til at gå op i en højere enhed, og

for nogle er det en helt ny tankegang, mens andre har arbejdet på denne måde længe. Teamsamarbejde er svært. Det kræver bl.a. respekt for teammedlemmernes forskellige måder at tænke og arbejde på. Skolelederen har her en vigtig rolle med at hjælpe til at få et godt og værdigt samarbejde i teamene. Den nye arbejdstidsaftale har kun været i kraft i få måneder, men i kredsstyrelsen følger vi nøje, hvordan det går med implementeringen på skolerne. Til december laver vi en første evaluering sammen med tillidsrepræsentanterne, og til januar mødes kreds, kommune, skoleledere og tillidsrepræsentanter til en fælles dag med A 08 på dagsordenen.

Vi ved godt, at det er svært med overgang fra noget kendt til noget nyt, men vi ved også, at det er en bedre måde at lave skole på, når det er de professionelle lærere og børnehaveklasseledere, der har udspillet og initiativet til at prioritere og planlægge arbejdet. Det er derfor, vi har sagt ja til denne arbejdstidsaftale.

Kredsbladets supernummer

Den betegnelse heftede Danmarks Lærerforenings kommunikationschef på Vandkunsten på sidste nummer, og selv om vores blad altid er blevet rost af de professionelle, blev vi alligevel nysgerrige, for ordene kom fra en særdeles kompetent herre.

Derfor bringer vi her et interview med kommunikationschef, Allan Andreasen. Vi benytter også lejligheden til at spørge ind til kommunikationsstrategier og skolens placering i valgkampen

Allan Andreasen:
Kredsbladets sidste nummer formidlede politiske budskaber - ikke bare indadtil, men også udadtil, og det er sejt.

På redaktørens foto her er det dog ikke Kredsbladet han henviser til, men et andet eksempel på, at skolen er kommet på dagsordenen

Jens Raahauges klumme på bagsiden, hvor han opfordrer os til i den borgerlige anstændigheds navn at vurdere, om lugten i vores egen Burka er udholdelig med direkte henvisning til Dansk Folkeparti handler jo også om, at vi hver især må træffe et valg. Men især bed jeg som kommunikationsmand mærke i artiklen om "Ny Asminderød Skole nu" på Facebook, for det er en helt anderledes og ny måde at påvirke den politiske proces på. (Læs i artiklen om kommunalvalget side 5 om Claus Birkelyng, ophavsmanden til Facebook-gruppen, der netop er blevet valgt ind i byrådet for „Focus Fredensborg“, mens skoleudvalgsformand Ole Marthedal fra samme parti ikke opnåede genvalg, red. bem.)

Det er bemærkelsesværdigt, at en Facebookgruppe oprettet med det formål at få politikere til at bygge en skole, de har lovet, på få måneder kan få 600 medlemmer. Det er udtryk for en nytænkning, der strategisk ligger mange perspektiver og muligheder i.

Men generelt har I et rigtig godt blad, og sidste nummer var særlig godt med direkte politisk påvirkning, og det synes

Kredsbladet som et politisk redskab

Efter at have læst vores sidste nummer takkede du på mailen de to formænd og redaktøren for et "supernummer".

Hvorfor var det så godt?

- Det, der først slog mig, var temaet om kommunalvalget, hvor I havde fået rigtig mange politikere på banen og brugt meget plads på deres indlæg. Det er stærkt at bringe dem, for det er ikke altid lige nemt at fastholde politikerne på deres løfter. Det er også en god idé at sende bladet til politikernes private adresser, som jeg ved, I gør. Så drukner det ikke i "Rådhusbunken".

Interviewet med Lars Olsen om folkeskolen som den sociale smeltedigel, der er truet bl.a., fordi politikerne har svigtet den, passer også som fod i hose til valgtemaet. Det samme gør artiklen om Helsingørs AKT-team. Rummeligheden er et tema i valgkampen, og med artiklen placerer og markerer I et generelt

problem i lokal sammenhæng. Det er meget fint.

From: Allan Andreasen (mailto:ALA@DLF.ORG)
To: Henriette Stein (mailto:HEST@DLF.ORG); Vera Sandby Hansen (mailto:VSH@DLF.ORG); ole.sejer@teliamail.dk
Sent: Tuesday, October 13, 2009 9:18 AM
Subject: Super nummer af "kredsbladet"

Hej med jer

Ville bare lige sige, at det var et særligt godt nummer af "Kredsbladet", som I har brygget sammen denne gang! Utroligt så mange politikere I fik fat i :)

Og så var artiklen om facebook-gruppen om Ny Asminderød Skole en god inspiration for mig.

Jeg håber, at I har taget jer tid til at nyde efteråret i denne uge.

De bedste hilsner

Allan Andreasen

Kommunikationschef

jeg bare, var sejt. Bladet bliver et politisk redskab, når man ikke bare sender signaler indadtil, men også udadtil.

Respekt for modtagerne er centralt i al kommunikation

Kredsene omkring København har i valgkampen været på Facebook med hjemmesiden www.x-skolen.dk, hvor ophavsmanden Jeppe Delhi, kredsformand i Gentofte bl.a. skriver, at man med initiativet ligesom DLF vil gå efter den primære målgruppe, politikerne, mens den sekundære målgruppe er forældrene. Er det foreningens strategi?

- Jeg plejer at sige, at det nærmest forholder sig omvendt. Jeg taler kun på egne vegne, men mit udgangspunkt er, at vi via forældrene skal få politikerne i tale for at lægge lidt pres på dem, for det er desværre ikke så sjældent, at de ikke altid har lyst og vilje til at lytte og tale med os i møder og forhandlinger. Derfor må vi ud og få en snak med forældrene, som x-skolen har gjort. Vi har ikke rådgivet kredsene bag hjemmesiden, men jeg tror, de har kendt en grafiker, for det ser meget professionelt ud, og det skal det efter min mening også. Der er en ting, der er vigtig i al kommunikation, hvad enten målgruppen er medarbejdere eller brugere, i dette tilfælde forældrene. Man skal tale til folk med respekt. Jeg bor i København og oplever det respektløst, når politikerne den ene aften lover bedre forhold for institutioner og skoler, mens de har besparelser på samme område oppe i ærmet til efter valget. Man skal respektere både ansatte og forældre så meget, at man taler lige ud af posen, også når det går nedad. Både forældre og lærere vil vide, hvis der er problemer. Man skal kommunikere med respekt og ikke fortie noget. Det er alfa og omega at inddrage alle sandfærdigt, åbent og ærligt i beslutningerne frem for at manipulere. Det har skolen aldrig gjort, for når lærere og forældre sidder over for hinanden ansigt til ansigt under fire øjne, kan man simpelthen hverken lyve eller manipulere.

Forvaltningerne burde gøre det samme: komme ned i øjenhøjde og ud i virkeligheden, så folk forstår budskabet. Jeg har kendskab til et rigtig spændende koncept fra Brønderslev, hvor man simpelthen i samarbejde med forvaltning, skoler og lærere har udgivet en bog om kommunens folkeskole, og hvad man ville med den. Man fortæller de gode historier om skolen. Selvfølgelig har de også i Brønderslev problemer, men man har også et bud på, hvordan de kan løses. Man har haft en journalist med

Allan Andreassen

Allan Andreassen er 36 år og kommunikationschef i Danmarks Lærerforening på Vandkunsten. Kommunikationsafdelingen står for foreningens kontakt til pressen og arbejder også med planlægning og udarbejdelse af informationsstrategier. Derudover tager de fem medarbejdere sig også af DLF's produktion af interne og eksterne informationsaktiviteter.

Færdigstrikkede strategier til fx kredsene leverer afdelingen ikke, men giver gerne gode råd bl.a. forud for kommunalvalget, hvor kredsene har løftet en stor opgave, og generelt råder han både lærere, forvaltninger og skoler til at udbrede alle de gode historier om skolen.

Allan Andreassen blev cand.mag. i kommunikation i 2002 og har arbejdet i Folketingets kommunikationsafdeling og i Økonomistyrelsen, og kom siden som taleskriver og pressesekretær for Lars Løkke tæt ind på livet af politikerne.

Så med egne ord har han mest været på den anden side af bordet, men vurderer i bakspejlet, at han der har lært meget, han kunne bruge, da han i 2006 blev ansat i Lærerforeningen, hvor han også prioriterer de tillidsvalgte og medlemmerne højt. Så det er ikke tilfældigt, at redaktøren har hørt ham udlægge teksten om foreningens informationsstrategi overbevisende og smittende entusiastisk både på medlemskursus og kursus for FAK's (FAK: Foreningen af kredse i Nordsjælland) årlige kursus for kredsenes tillidsrepræsentanter, hvor han ved begge lejligheder høstede stort og velfortjent bifald.

ind over, så bogen ikke er skrevet i det vanlige snørklede administrations- og kancellisprog, men er til at læse og forstå for almindelige mennesker.

Skolen må løfte sin kommunikationsopgave med at fortælle om det virkelige liv i klasseværelserne.

De fleste forældre kender de gode historier fra deres eget barns klasseværelse, men naboskolen kender de ikke meget til, ja måske kender de ikke engang til overbygningen på deres egen skole, og hvad skal de tro, når pressen så ofte hefter sig ved de dårlige historier. Man kunne godt ønske, at en avis som Politiken bliver lidt mere klar i mælet, når det gælder skolestoffet og sender mindre forvirrende signaler. Den ene dag bringer avisen en sober baggrundsartikel om skolen, og næste dag bringer samme avis så sensationsoverskrifter, der proklamerer, at jo færre penge kommuner bruger på folkeskolen, des bedre karakterer får eleverne. Sådan forholder det sig selvfølgelig ikke. Det er at stikke blå i øjnene på læserne, hvoraf mange ironisk nok er lærere, der må tage imod det besynderlige budskab med krumme tæer i skoene.

Et arbejde, der skal gøres færdigt

Der er almindelig enighed om, at ældre- og børneområdet har været centralt i valgkampen. Har vi fået folkeskolen markeret, som den fortjener?

- Det synes jeg faktisk. Vi har bl.a. med initiativer som hjemmesiden „x-sko-

len“, og som I har gjort i Nordsjælland, hvor kredsene i samarbejde med Frederiksborg Amts Avis har fået sat folkeskolen på dagsordenen. Det er sket i en fin balance, hvor skolen har været godt valgstof, uden at vælgerne er blevet overfodret med emnet. Men vi må huske, at en ting er valgkamp, noget andet er at fastholde politikerne på deres løfter efter den 18. november. Der venter der en lang og sej kamp. Valgkampen lagde kun beslag på 1/3 af den samlede indsats. 2/3 af arbejdet ligger og venter forude. Men det behøver ikke at være surt slid alt sammen. I Næstved har lærerkredsen fx taget et sjovt initiativ ved at invitere skolepolitikere til møde på kredskontoret efter de første 100 dage for at høre, om politikerne selv mener, de holder deres løfter.

Et er valgløfter, noget helt andet budget 2010. Halvdelen af kommunerne sparer på folkeskolen, selv om tre ud af 4 danskere mener, at folkeskolen skulle prioriteres i stedet for at blive udsultet?

- Ja, desværre er det blevet sådan, at vi skal være glade, hvis vi bare kan holde status quo og undgå besparelser. Det er en hård kamp, for regeringen bliver ved med at påstå, at folkeskolen aldrig i kroner og ører har fået så mange penge som nu, men der er inflation i de kroner, for de bliver mindre værd, og det ved regeringen for så vidt godt, men vil ikke indrømme det. Derfor følger vi i DLF bl.a. udviklingen i de kommunale budgetter tæt.

Struktur på den positive samværstime

På Langebjergskolen vinder en fast dagsorden større og større udbredelse. Mest populært er ”Nyhederne”

Nyhederne er populært stof. Her er dagens tre nyhedsformidlere flankeret af ordstyreren. Som det fremgår, er der stadig slik, frugt og kage på bordet. De tre nyhedsværter er f.v. Natasja, Emilie, og Markus, mens Adam t.h. er mødeleder

I gamle dage hed den klassens time, hvor der blev spist kage og hygget. Nu er den omdøbt til klassens tid, og i mange klasser på Langebjergskolen hedder den nu ”Samværstimen”. Det er fordi, man på skolen har udarbejdet en egentlig læseplan for arbejdet med samvær.

Det er sket ud fra et overordnet ønske om ”.... at skolens dagligdag er præget af en positiv og anerkendende omgangsform. Desuden er det målet, at alle føler et ansvar ikke blot for hinanden, men også for skolens bygninger og øvrige materialer.”

Hvordan klasselæreren i de enkelte klasser opfylder trinmålene er individuelt, men en model som Linda Lemmicke, en af skolens lærere, har stået fadder til, vinder større og større indpas på skolen ifølge TR, Cecilie Andersen. Hun har sammen med Linda Lemmicke praktiseret ideen på 5. og 6. klassetrin og viderefører nu den praksis på egen hånd i sin nye 4. klasse.

Kage er stadig på programmet, men ellers afvikles samværstime med en fast dagsorden, som hænges op i klassen om mandagen, så elever med noget på hjerte kan skrive sig på, før timen afvikles om fredagen.

Børnene skiftes til at være mødeleder, som styrer timen og sørger for, at man

kommer dagsordenens punkter igen. Alle har mod på at prøve, og funktionen accepteres af kammeraterne.

Nyhederne er fast punkt på dagsorden

Første punkt på dagsordenen er ”nyhedsformidling”, hvor 3 elever har forberedt at formidle en nyhed fra lokalområdet i Humlebæk til den vide verden.

Det klares ikke med at fortælle, at man skal til farmors fødselsdag på søndag. ”Nyheden” skal have almen interesse og handle om noget uden for skolens verden.

- Her i 4. klasse er vi ikke så strikse, hvad angår elevernes valg af nyhed, men sidste år i 6. klasse var det et krav, at eleverne skulle komme med et debatoplæg, der lagde op til diskussion fx om den kriminelle lavalder eller dødsstraf. Nyhedsformidleren skal have sat sig ind stoffet, og en nyhed blot i overskriftsform accepteres ikke, fastslår Cecilie Andersen.

Positivrunden

Næste punkt på dagsordenen er ”Positivrunden”, i sin tid inspireret af ”Den syvende himmel” på Baunebjergskolen, hvor kollegerne på PR-møder roste hinanden for alt det gode, de måtte ha-

ve gjort siden sidst. Det skaber en god og positiv stemning, og det positive skal have noget med klassen at gøre. Eksempelvis kan det handle om Krogerup, hvor klassen har ”Haver til maver”, som er et hit. Det kan også blive påskønnet og fremhævet som noget positivt, at man har haft en dejlig, stille og rolig time, med god arbejdsro eller et rigtig godt frikvarter, hvor mange har været med i legen.

- Jeg synes, det positive er bredt godt og rigtigt ud af eleverne, lyder Cecilie Andersens vurdering.

Elevrådet er også fast punkt på dagsordenen. Det er jo ikke alle uger, der har været eller skal holdes elevrådsmøde, men når klassen skal give sit besyv med om, hvad skolen skal anskaffe for overskuddet fra skolens fødselsdag, kan diskussionen godt blive livlig. Kagespisningen, som på nogle skoler og i nogle klasser suppleret med ”hygge” nærmest var indbegrebet af klassens time, er ikke afskaffet i samværstimen. Tværtimod må man næsten sige, idet Cecilie helt bevidst har sammensat kagehold, der består af en dreng og en pige, der samarbejder om kagebagning hjemme og serveringen i klassen med nye muligheder for at skabe social kontakt på tværs af køn.

Samværstimen er populær

Trods den stramme styring og struktur er samværstimen populær, og eleverne oplever faktisk timen som deres egen.

- Sidste år i 6. klasse havde børnene fri efter timen, men vi gik altid over tiden, uden at nogen protesterede. Alle elever blev alligevel de 5-10 min., det tog, inden vi blev færdige, og det ser jeg som et meget positivt tegn, svarer Cecilie Andersen på spørgsmålet, om elevernes opfattelse af samværstimen.

Cecilie og Linda har med begejstring og overbevisning fortalt om deres erfaringer med deres struktur på samværstimen på PR-møder, og flere og flere kolleger bruger nu modellen eller dele fra den. Nyhedsformidlingen har fx vundet stor udbredelse i mange klasser på Langebjergskolen. På hjemmesiden kan man læse om skolens læseplan for samvær på:

[www.Langebjergskolen.dk/Om skolen/handlingsplaner/trinmål for arbejdet med samvær](http://www.Langebjergskolen.dk/Om%20skolen/handlingsplaner/trinmaal%20for%20arbejdet%20med%20samvaer).

Rædslerne i de tyske KZ-lejre

Martin Didriksen, TR på Borupgårdskolen, deltog i kurset i Auschwitz – Birkenau, og opfordrer her bl.a til, at man markerer Auschwitz-dagen den 27. januar

Viggo Plambech, byskolen, Jørgens Jensen, PUC, Anders Pedersen, Hellebæk og Per Udvig, NV på vej ud i friheden

Holocaustdagen markeres på skolerne

Tirsdag den 22. september satte en flok historielærere fra Helsingør skolevæsen sig til rette i flyveren til Krakow. De var på vej til et kursus om Auschwitz og holocaust.

Helsingør Kommune har tilsluttet sig markeringen af holocaustdagen den 27. januar. Det er mærkedagen for russernes befrielse af Auschwitz i 1945. Derfor blev alle skoler med overbygning tilbudt at sende én historielærer på dette kursus. De skal sammen stå for markeringen på skolerne og danne et netværk, som kan inspirere til det videre arbejde.

Ghettoen i Krakow

Jørgen Jensen PUC og Otto Rühl fra Helsingør Gymnasium havde sammensat et fantastisk program for dagene i Polen. Det startede efter landing i Krakow. Efter lidt mad blev vi mødt af en guide, der i de følgende timer viste os rundt i det tidligere jødiske kvarter i Krakow. Der var ca. 60.000 jøder i Krakow før krigen. Men Nazitysklands besættelse medførte en total udslættelse.

Det jødiske kvarter Kazimierz står stadig. Selv de syv synagoger står endnu, kun én er i brug i dag. Tyskerne sprængte dem ikke, da de brugte dem som lager for alle de tyvekoster, de

havde fjernet fra de jødiske hjem. Krakows jøder blev samlet i en ghetto på den anden side af floden. Derefter havde tyskerne frit spil til at tage for sig af de værdier der var i de forladte hjem.

I ghettoen kunne tyskerne kontrollere jødernes færden og have dem samlet, når de skulle transporteres væk. I dag er der ca. 400 – 600 jøder i Krakow.

Auschwitz I

Efter et besøg på en yderst spændende jødisk restaurant blev vi kørt til Oswiecim ca. 40 km vest for Krakow.

Tyskerne omdøbte stedet til Auschwitz.

Næste morgen begyndte selve kurset. ”KZ – lejren Auschwitz i Nazistysklands program for udryddelse af Europas jøder.” Et indledende foredrag af Piotr Setieicz Yderst kompetent og med klare budskaber.

Efterfølgende blev vi vist rundt i stamlejren Auschwitz I. Vores polske guide Ania Sommer var yderst kompetent, tålmodig og med en god sans for, hvad der var væsentligt, og hvad der var mindre væsentligt. Auschwitz I var oprindelig en polsk militærforlægning der ved Polens besættelse blev beslaglagt af tyskerne. Formålet var at skabe en lejr dels til politiske modstandere fra Polen og Tyskland og dels krigsfanger først fra Polen og senere fra Sovjet. De skulle være slavearbejdere i industrien.

Fangerne blev stuvet sammen i 4 lag og med meget lidt plads. Fangerne var kun i lejren om natten. Om dagen arbejdede de på omkringliggende fabrikker.

Der opstod dog hurtigt et problem, idet antallet af døde steg. Man måtte etablere faciliteter til at skaffe sig af med ligene. Det første krematorium blev indrettet. Desuden kom der flere fanger, som af forskellige årsager ikke var i stand til at arbejde. De skulle slås ihjel. Skydning var for besværligt og ammunitionen skulle bruges ved fronten, så der blev udviklet gaskamre.

Her kunne man slå flere hundrede ihjel på kort tid og derefter brænde ligene. Rundvisningen omfattede også de no-

I kz-lejrens krematorieovnene blev op til 9000 myrdede brændt hver dag i årene 1942-44

Rystende tragisk er det, at blive konfronteret med de mange mio. myrdedes efterladte ejendele

get støvede, men stadig tankevækkende, samlinger fra "Canada". Canada var den uofficielle betegnelse for de depoter, tyskerne lavede af fangernes ejendele. Ved ankomsten blev alt taget fra dem. Genstandene var nu den tyske stats ejendom.

Stabler af kufferter, en gigantisk bunke af afklippet hår, tøj, husgeråd, briller, børnetøj, sko i alle størrelser, kunstige ben og andre proteser. Ophobningen var absurd, men gav også på en bizar måde et bidrag til at fornemme rædslerne.

Dagens undervisning sluttede i arkivet, hvor vi så eksempler på den dokumentation, tyskerne selv lavede over deres uhyrligheder. Selv om det lykkedes at tilintetgøre en stor del af arkivet, da man evakuerede lejren, var der stadig en mængde tilbage.

Auschwitz II – Birkenau

Næste dag blev vi kørt ud til Auschwitz II – Birkenau. Det er den egentlige udryddelseslejr. Her ankom fangerne i godsvogne og blev straks sorteret. De unge stærke mænd og unge enlige kvinder. De kunne arbejde og blev indkvarteret i lejren. Alle andre, ældre, mødre, børn og svagelige blev gennet direkte ned til gaskamrene. I årene 1942 – 44 blev op til 9000 fanger gasset og kremeret pr. dag.

Auschwitzdag

Den 27. januar hvert år markeres denne dato som et minde om befrielsen af Auschwitz i 1945.

I Auschwitz myrdede nazisterne over 1 million jøder og over 100.000 polakker, sigøjnere, russiske krigsfanger og andre på dette sted.

Markeringen tjener flere formål: dels muligheden for at mindes de mennesker, der blev ofre for Holocaust og andre folkedrab, også anledningen til at diskutere de politiske og etiske udfordringer, folkedrab fortsat stiller i dag.

Helsingør Kommune er særlig aktiv i arbejdet.

Se mere på www.27-1.dk

Birkenaulejren blev anlagt på tre landsbyer. Beboerne fik 10 min til at pakke. De blev derefter sendt til Auschwitz. Byerne blev jævnet med jorden og lejren rejst.

Det er et kæmpe område, hvor der kun står enkelte af de oprindelige træbarakker tilbage. Resten brændte tyskerne ved evakueringen af lejren. Kun skorstene står tilbage. I næsten uendelige rækker. Hver repræsenterer hundrede af skæbner.

En lille del af lejren var bygget i mursten og er derfor bevaret. Bl.a. børnehuset.

I Birkenau blev ca. 1 mio. jøder udryddet. Det var den største gruppe, men også sigøjnere, politiske fanger og almindelige polakker blev tilintetgjort her.

Tyskerne har selv bidraget med at dokumentere rædslerne. Der er fundet et stort antal fotografier taget af tyske SS-soldater, som viser alt fra sorteringen til krematoriet.

Et møde med en overlevende

Næste morgen var et af dagens programpunkter et møde med en overlevende fra Auschwitz. Zofia Ly's fortalte nøgternt og ydmyg om sine oplevelser i lejren og den udekommado, hvor hun sammen med nogle andre unge kvinder blev sat til at arbejde på en gård. Hun var ikke jøde, men polak på det forkerte sted. Hun overlevede den lange march ved evakueringen, fordi hun havde fået mere mad på udekommadoen.

Tilbage i Krakow brugte vi eftermiddagen til at nyde den smukke by og få en kop kaffe på en hyggelig udendørs café.

Det er en fantastisk måde at lave uddannelse på. Det er helt sikkert, at ingen glemmer den tur. Og det at formidle oplevelserne kan man slet ikke lade være med. Det skal ud på en eller anden måde. Stor ros til initiativtagerne og tilrettelæggerne.

Marker Auschwitz-dagen 27. januar!

Se også <http://en.auschwitz.org.pl/h/>

Skolen for alle – hvordan?

Merethe Roest, TR på Asminderød Skole, skriver om hjerneforskeren Lone Frank, der bl.a. mener, at de forskellige teorier om læring ikke er baseret på evidens, men snarere er ideologisk betingede

Merethe Roest: Lone Frank omtalte Gardners teori om de 7 intelligenser som blot en psykologisk teori, der ikke var nogen forskningsmæssig basis for at bruge

Menneskets sjæl, selv eller psyke er en sæk neuroner, og religion er en fantastisk veludviklet kognitiv parasit. Lone Frank fik med sit foredrag alle til at lytte – og i den efterfølgende kaffepause var der godt gang i debatten blandt deltagerne på Store Kursus.

Hjernens tidsalder

Lone Frank lagde ud med at konstatere, at vi lever i hjernens tidsalder og står midt i en neurorevolution. Forskere ved mere og mere om, hvad der foregår i vores hjerner. Før var begreber som "selv", "sjæl" og "psyke" nogle luftige begreber, nu kan disse udpeges i hjernen – vi er kun biolog, vi er hver især en sæk neuroner.

Hvor sidder lykken?

Tidligere forskede man i årsager til psykiske sygdomme og i helbredelsen af disse, nu er der i hjerneforskningen fokus på områder som hvad er kærlighed? Hvad er moral? Hvad er lykke?

Vi er i den vestlige verden nået til

toppen af Maslows behovspyramide, så nu går vi efter toppen af kransekagen – vi vil være lykkelige. Alle er udstyret med forskelligt lykkeniveau, man kan betragte det sådan, at vi har hver vores lykkestemat. Man har tidligere ment, at dette kun var genetisk bestemt, men forskning viser, at man kan gøre meget selv. Jo mere aktivitet, der foregår i venstre frontallap, jo højere er følelsen af lykke. Man kan træne sin venstre frontallap som enhver anden muskel bl.a. ved meditation, og derved kan man selv gøre noget for at skabe sin identitet.

Hvad er læring?

Ifølge Lone Frank er de mange forskellige teorier om læring, som formidles til lærerstuderende, lærere og andre med interesse for læring ikke baseret på evidens, de er snarere ideologisk betingede.

Som samfund og skole bør vi gøre en indsats for, at pædagogisk forskning og hjerneforskning kommer til at samarbejde i højere grad, end de har gjort hidtil. Kun på den måde kan vi nå frem til evidensbaserede undervisningsformer frem for undervisning baseret på anekdotisk evi-

Lone Frank: Der kommer i disse år mere og mere evidensbaseret pædagogisk forskning, så med tiden kan vi komme af med undervisning, der baserer sig på ideologier og gisninger og begynde at undervise på måder, vi ved med sikkerhed virker.

Lone Frank:
Lærernes kvalitet er vigtigere end klassekvotient og opdeling af elever

dens.

Som eksempel omtalte Lone Frank Howard Gardners teori om de 7 intelligenser. Det er en psykologisk teori, og der er ingen forskningsmæssig basis for at bruge den, slog hun fast igen og igen. Når der på TV dokumenteres store fremskridt for elever, der undervises med udgangspunkt i denne teori, kan det ligeså vel skyldes placeboeffekten. Blot det, at der er opmærksomhed på læring, giver øget læring.

Der kommer i disse år mere og mere evidensbaseret pædagogisk forskning, så med tiden kan vi komme af med undervisning, der baserer sig på ideologier og gisninger og begynde at undervise på måder, vi ved med sikkerhed virker.

Hvad, ved vi, virker

Følgende er ifølge Lone Frank beviset af hjerneforskere

- 1) Jo tidligere jo bedre. Børn skal lære mest muligt tidligst muligt. Der findes ikke såkaldt "kritiske perioder" – der er ikke nogle ting man skal lære på et bestemt tidspunkt - man forpasser ikke et tidspunkt.
- 2) Et godt læringsklima er nødvendigt. Hvis man har det godt følelsesmæssigt med lærere og klassekammerater, lagrer man information bedst.
- 3) Hjernen reagerer positivt på overraskelser. Hvis overraskelsesmomenter indlægges i undervisningen,

øger det opmærksomheden, og så kan man lære.

4) Når elever får fornemmelsen af, at de selv finder ud af noget, at de selv regner noget ud, udløser det lykkehormoner i hjernen, derved skabes et positivt loop for læringen.

5) Man skal stimulere nysgerrigheden – hvis en elev er nysgerrig, lærer han/hun automatisk.

6) Høj selvtillid giver højere karakterer end høj IQ – børn skal have succesoplevelser i skolen.

7) Kvaliteten af lærerne er vigtigere end klassekvotient + opdeling af elever.

Jeg går ud fra, at få af disse punkter kommer bag på nogen. Spørgsmålet er selvfølgelig, HVORDAN man så overrasker eleverne, og HVORDAN man så stimulerer deres nysgerrighed osv. osv.

Men det er der sikkert en teori eller to, der har et bud på – og så er vi måske tilbage til ideologierne....

Lone Frank: Forfatter og videnskabsjournalist med en baggrund som forsker og ph.d. i neurobiologi www.lonefrank.dk

For yderligere information om emnet: http://www.dr.dk/DR2/Viden-Om/Hulemanden_i_det_moderne_menneske/20071017120854.htm

Som smurt i olie

Selvom den først lige er trådt i kraft, har den nye lokalaf-tale bl.a. resulteret i, at antallet af henvendelser til kreds-kontoret om problemer med arbejdstiden er faldet mar-kant. Vi har talt med Bo Stampe, skoleleder på Skolen ved Rønnebær Allé og TR samme sted, Lone Duerlund. På skolen har man fået aftalen implementeret på eksem-plarisk vis i fuld overensstemmelse med ånden i aftalen

Skoleleder Bo Stampe og TR Lone Duerlund har været arkitekterne bag den eksemplariske implementering af Lokalaftalen, som de begge ligesom kollegerne er dyrest tilfredse med. De har løftet og båret i fællesskab. Her er det dog ikke så tungt. De saltsyltede citroner er en gave fra den eminente oplægsholder og kursusleder Dolores Fernandes, der gjorde skolens internatkursus om vidensdeling, team, fællesskab og samarbejde til en oplevelse

I følge Niels Braustein, kasserer og ekspert i arbejdstidsaftaler i Helsingør Lærerforening, er antallet af henvendelser til kredskontoret ang. arbejdstiden faldet markant, og han tilskriver den nye lokalaf-tale æren for, at vi, både lærere og ledere, nu kan bruge tiden til noget mere fornuftigt end pindehuggeri om tælleriet den gamle arbejdstidsaftale. Lokalaftalen har kun været i brug i få måneder og kan selvfølgelig ikke evalueres efter så kort tids brug. Men noget tyder altså på, at aftalen fungerer godt ude på skolerne. En ting, der har voldt problemer nogle steder er, at den almindelige omregnings faktor på 2,1725 pr. undervisningstime ikke omfatter skolebibliotekarerne, som kun har en omregningsfaktor på 1,4 på de relativt få timer med bibliotekskundskab og kun en til en på alle de andre timer i Pædagogisk Servicecenter.

Samarbejde i åbenhed, tillid og redelighed

Sammenholdt med, at den gamle aftale må siges at have været meget gunstig for skolebibliotekarerne, har det givet anledning til nogen diskussion nogle steder, men ikke på Skolen ved Rønnebær Allé, hvor man ifølge skoleleder Bo Stampe og TR Lone Duerlund er glade for lokalaf-talen og er i færd med at implementere den på forbilledlig vis. - Vi har forsøgt at leve op til aftalens intentioner om åbenhed, tillid, redelighed og samarbejde i dialog, forklarer Lone Duerlund.

Bo Stampe erklærer sig enig for som alle andre på Skolen ved Rønnebær Allé har han og Lone Duerlund det fælles mål, at de vil have en god skole og en god arbejdsplads, og han supplerer Lone med følgende bemærkninger bl.a. med adresse til skolebibliotekarerne: - Vi vidste jo godt, at det ville komme

til at gå ud over nogle mennesker, for meningen og udgangspunktet for aftalen var jo, at der skulle gattes knolde ud. Nogle få skulle undervise lidt mere og mange lidt mindre. Men meningen var jo ikke, at folk gennemsnitligt skulle arbejde mere. For aftalen var jo udgiftsneutral, så det var ikke nye opgaver, der skulle pålægges. Det gjaldt om at få aftalen implementeret på en sober og ordentlig måde, så alle fik en fair behandling, fremhæver Bo Stampe.

Tilfredse bibliotekarer i Pædagogisk Servicecenter

I den ånd satte skoleleder og TR sig til forhandlingsbordet og vedtog så nogle overordnede retningsline for, hvordan man fx kunne lave biblioteksaftalen og de to udarbejdede i fællesskab mange modeller på, hvordan en aftale for pæd. servicecenter kunne skrues samme. Så inviterede man bibliotekarerne med ved bordet, så de ikke følte de blev taget med bukserne nede eller blev pålagt noget, de ikke følte, de havde haft indflydelse på. Man lagde den samme timepulje til biblioteket på bordet som man havde haft sidste år. På det grundlag skruede de to bibliotekarer så selv et forslag sammen med deres bud på åbningstid, tid til adm. og andre opgaver. - De kom med et rigtig godt forslag, som var meget spiseligt for skolen med et godt serviceniveau, så vi tog selvfølgelig deres forslag til efterretning, siger Bo Stampe.

Det er i øvrigt TR's og skolelederens erfaring, at det ugentlige møde mellem dem fungerer rigtig godt. Man får grebet problemer og konflikter i opløbet, inden de vokser sig store. Ja, man skriver ligefrem et referat efter hvert møde, så man er sikker på, hvad man har aftalt. Og er det nødvendigt inddrages også skolens afdelingsledere, som - ud over at være afdelingsledere for henholdsvis ind-skolings- og mellemtrin - har hver deres særlige ekspertiser bl.a. om arbejdstidsaftalen.

Når man således gnidningsfrit fik løst problemet med Pædagogisk Servicecenter og bibliotekarerne skyldes det også, at man ifølge Lone Duerlund, altid har respekteret deres arbejdede. Fx bliver de ikke, som man hører om på nogle andre skoler, brugt som vikarer, når de eksempelvis får opsyn med en klasse på biblioteket, fordi der mangler en vikar - tilmed uden at få faktor for det.

- Vi tager skolebibliotekarerens arbejde seriøst. De passer deres arbejde, og vi bliver mødt med venlighed og hjælpsomhed, når vi kommer derned, lyder

Bo Stampe: Bibliotekarerne kom med et rigtig godt forslag, som var meget spiseligt for skolen med et godt serviceniveau, så vi tog selvfølgelig deres forslag til efterretning

det fra Lone ikke uden stolthed over at være på en velfungerende skole, som har forstået også at få lokalaftalen til at fungere.

Klasselærerakkorden er for lille på en skole som RØ

Glade er kollegerne også for at slippe for de mange skemalagte møder: Teamgruppemøder, årgangsmøder, faggruppemøder osv. osv., hvor alt efter den gamle aftale var pindet ud og planlagt ned til mindste detalje. Nu kan møderne placeres mere hensigtsmæssigt, alt efter hvad der bedst passer de pågældende kolleger.

Men træerne er vokser dog ikke helt ind himlen. Det er ingen hemmelighed, at Skolen ved Rønnebær Allé har en del elever med vanskeligheder og problemer, som især rammer klasselæreren når eller hvis han/hun skal gå til et hav af møder med forældre, psykologer, sagsbehandlere osv. Tidligere fik de pågældende lærere kompensation for de mange møder, men nu er de indeholdt i faktoren, så lærere med flere problem-børn i klassen risikerer at blive hårdt ramt. Bo Stampe mener da også, at klasselærerakkorden nok på en skole som hans er for lille. Men skolen får ikke flere ressourcer tilført, til trods for at man har mange børn med vanskeligheder at slås med. Klasselærernes problemer bliver aktuelt ikke mindre af, at de nu selv skal skrive indstillinger til enkeltintegrerede timer. En opgave BUR tidligere stod for.

Lone Duerlund : Bo og jeg gik på seminariet samtidig i 70'erne, og vi er nok begge påvirket af tidsånden fra dengang, hvor solidaritet og samarbejde var i højsædet.

Derfor så han gerne ressourcerne tildelt, så man tog hensyn til demografiske forskelle, som man gør mange andre steder bl.a. i nabokommunen Fredensborg. Men det er jo desværre ikke op til hans afgørelse, og noget problematisk finder TR og skoleleder det også, at børnehaveklasselederne ikke har en klasselærerakkord.

Leder, TR og kolleger er glade for Lokalaftalen

Men alt i alt er både leder og TR glade for lokalaftalen.

- Kollegerne ser knap så forjagede ud som tidligere, vurderer Lone og de har fået større professionelt råderum, som igen afføder større tilfredshed med lærerjobbet.

En af intentionerne med aftalen er også, at styrke skoleledelsen ved at give den ansvaret for at udvise klar og tydelig ledelse og for at sætte mål og give retning for lærernes/børnehaveklasseledernes arbejde. (citater fra aftalen)

Bo Stampe mener dog ikke, arbejdet er blevet vanskeligere af den grund, for det har han jo altid bestræbt sig på.

- Altså selvfølgelig er klar og tydelig ledelse vigtig, men det er også vigtigt, at vi oplever en ledelse, der tør træde i karakter og tage nogle ubehagelige beslutninger, når vi er ude i problemer med elever og forældre. Her bliver vi altid bakket op af vores ledelse, hvis vi kommer i klemme, lyder den uforbeholdne ros fra TR til skoleleder.

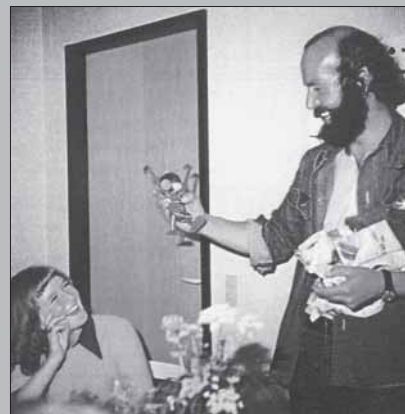
Lone pointerer, at hun og Bo har gået

på seminariet samtidig i 70'erne, og begge føler sig påvirket af tidsånden fra dengang, hvor solidaritet og samarbejde var i højsædet. Måske har viljen til at trække på samme hammel også afstedkommet den positive implementering af Lokalaftalen på skolen.

Lone Duerlunds vurdering deles af Bo Stampe, som også sætter stor pris, at lokalaftalen passer som hånd i handske til professionsidealene. Derfor går han helhjertet ind for lokalaftalen, for det ville være en direkte deroute og et tilbageskridt at gå tilbage til timetælleriet og bureaukratiet i den gamle aftale.

Sprang du over den fantastiske historie om klasselærerens gensyn med sin gamle klasse efter 36 år, så gå tilbage og læs den side 12 og 13

Til stor morskab for bl.a. Inger-Lise spiller 10.b aben (Bojsens) over til redaktøren i juni 1973 ved afskedsfesten

...og sådan så han ud på genforeningsdagen den 21. november. Det fremgår tydeligt, at Lone stadig har stor respekt for ham. På klassebilledet side 13 er han altså første mand f.v. i bageste række

Et ulideligt, arrogant paradoks

SKAT er blevet centraliseret væk fra kommunerne med et reduceret antal ansatte. SKAT's nye strategi er, at vejledning og tillid er bedre end kontrol. Men burde man ikke lade den tillidsfulde skatteminister bytte med de test- og kontrolberusede undervisnings- og indenrigsministre? spørger Jens Raahauge sarkastisk

Jens Raahauge, her til paneldebat i Politikens Hus: Når samfundet på grund af dårligere ligning går glip af et par mia. er det en provokation, når man er offentligt ansat i en kommune, der skal finde besparelser i mangemillionersklassen og i øvrigt får pålagt flere og flere opgaver af de selvsamme statslige myndigheder, som har påtaget sig SKAT's arbejde

Et par dage før valget traf jeg et par byråds kandidater på Hornbæk Station. De var oprigtigt forbandede over at SKAT var blevet centraliseret og fjernet fra kommunerne, så ligningen nu var mere lemfældig og inddrivningen af tilgodehavender mere eftergivende.

Hvis deres vurdering er korrekt, virker dette som lidt af en provokation, når man er offentligt ansat i en kommune der skal finde besparelser i mangemillionersklassen og i øvrigt får pålagt flere og flere opgaver af de selvsamme statslige myndigheder som har påtaget sig SKAT's arbejde.

Frustrationen kunne så få sig en ekstra gang næring, da DR Nyhederne havde et længere indslag om netop SKAT's nye strategi: vejledning frem for kontrol.

En række skatteeksperter fandt at der på grund af mindre ligning og langt mindre kontrol var et par milliarder kroner der gik de offentlige kassers næser forbi.

Et udtryk for ulidelig arrogance

SKAT's talsmand gjorde ikke et overbevisende indtryk, når han redegjorde for at der ikke længere blev ført statistik over kontrolhyppigheden eller resultaterne af kontrollen. Han forklarede blot i sit embedsmandssprog, hvad skattemi-

nisteren kundgjorde i politisk sprog: vejledning og tillid er bedre end kontrol, i hvert fald på den lange bane. Men for det første er vi mange der har som vilkår også at skulle arbejde på den korte bane, og ingen afskedigede eller nedskårne eller lukkedageramte kan lene sig ved udsigten til at alle om 5, 10 eller 20 år ikke blot forstår skattelovens bestemmelser til fulde, men også følger dem.

Alene derfor er adfærden og udmeldingerne fra den myndighed der efter udflytning og kraftig reduktion af medarbejderstaben fik prædikatet "en af verdens mest moderne skattemyndigheder", et udtryk for ulidelig arrogance. Og hvad kan man så ikke kalde adfærden hos den minister der brugte prædikatet som argument for, at der ikke er noget at komme efter. For det er der jo!! For eksempel nogle af de penge der mangler i kommunekasserne.

Et endnu mere sygt argument

Men endnu mere sygt bliver argumentet fra Kristian "Skattebasse" Jensen, når man ser på hvor mange centrale kontrol- og testmekanismer der er blevet indført på alle de offentlige områder der har med kerneydelser til borgerne at gøre. Hvorfor skal så stor en del af plejepersonalets, af pædagogernes, af lærer-

nes arbejde bruges til papirarbejde? Hvorfor bliver den personlige kontakt til brugerne ikke sat højere end alt andet? Hvorfor er tilliden til dem der har mest berøring med borgerne så forholdsvis lav?

Hvis borgerne i dag og i morgen skal fornemme at de får noget for skattekrone, var det måske en idé at prioritere mødet mellem borgere og ansatte højest af alt. For lige nu føler mange at skatten er som sneen der faldt i fjor. Og det førte faktisk til afstraffelse af mange borgmestre ved valget.

Hvis det offentlige skal kunne tilbyde attraktive arbejdspladser og tiltrække kompetent arbejdskraft i de kommende år, var det måske en god idé at lægge hovedvægten på tillidsparameteret!

Under alle omstændigheder forekommer det paradoksalt at man skal udvise tillid til dem der skal angive deres egen skattebetaling til det offentlige, mens man insisterer på at kontrollere dem der trods alt er i berøring med levende mennesker. Måske var det en tanke værd at lade den tillidsfulde skatteminister bytte med de test- og kontrolberusede undervisnings- og indenrigsministre. Så kunne vi måske få kradset midler ind til lidt mere menneskelighed i kerneydelserne – og i arbejdsvilkårene.

Og så er der vist blot tilbage at ønske alle nogle glædelige og meningsfulde lukkedage.

KREDSBLADET

Kredsbladet udgives af Danmarks Lærereforenings Kreds 35 og 36:
Lærere i Helsingør og Fredensborg
Oplag: 1890 ex.

Ansvarsh. redaktør: Ole Sejer Jørgensen
Bakken 7, 3050 Humlebæk
(Bladets adresse)

Tlf. 49 19 40 52
Fax: 49 19 40 52 (efter aftale)
E-mail adresse: ole.sejer@teliamail.dk

**Deadline nr. 1/2010:
Mandag den 29. januar
Udkommer i uge 6**